

стор. 3

ВАНДАЛІЗМ ЯК ЖАНР ПОЛІТИЧНОГО ПІАРУ
Пам'ятники стають жертвами політтехнологій

стор. 5

**Григорій Глінський:
“В ОДНОМУ МІСЦІ ЗРОБИМО, В ІНШОМУ ВЖЕ ПОТРІБНО ЛАТАТИ”**

стор. 14

АНІ ЛОРАК УПАЛА В ДИТИНСТВО
Назва нової платівки “15”, окрім іншого, віддзеркалює стан душі співачки

Хрецьатик

№181 (317)

п'ятниця, 26 жовтня 2007 року

кіївська муніципальна газета

Візит Мінотавра

Гравюри Пабло Пікассо прибули до Києва

Ольга КАБЕСУЕЛО-МАРТНЕС
спеціально для "Хрецьатика"

Сьогодні в Національному художньому музеї відкриють виставку офортів Пабло Пікассо. У лабіринті з 97 гравюр серії "Сюїта Воллара" шукати справжнього Пікассо доведеться серед міфичних Мінотавра та Пігмаліона.

То було одне з перших запитань, яке мені як представниці іспанського посольства довелося свого часу почути в Києві. Йшлося про те, як сприймають у нашій країні Пікассо. Як стовідсоткового іспанця? Як француза? Як зрадника? Ділять його між собою дві культури, як Булгакова чи Гоголя?

Щодо таких велетів, як Пікассо, Далі або ж Гарсія Лорка,— в нас, як і в будь-якій іншій культурі, для них не існує "прописки". А втім, Пікассо — то, звісно, іспанський художник, незалежно від того, як вимовляти його ім'я: з наголосом на другому складі, чи за французькою манерою — на останньому. Амедео Модільяні залишився італійцем, хоча теж довго жив і працював у Франції. Про іспанську сутність Пікассо, окрім прізвища, говорить і яскравий темперамент, про нього згадують усі, хто знов художника. Додаєте до цього ще суто іспанський мачизм: за все життя він мав безліч бурхливих романів.

Сліди одного з них — з юною Марією-Терезою, в яку був закоханий п'ятдесятирічний художник, — відівдіувачі знайдуть на виставці, що відкривається сьогодні. Загалом до Києва прибуло рівно сто робіт — 97 гравюр та 3 живописних портрети. Доля цього циклу, створюваного між 1930 та 1936 роками, пов'язана з ім'ям маршана (сьогодні ми б сказали арт-дилера) Амбруаза Воллара. Знаний усій Франції Воллар влаштував першу виставку Пікассо в Парижі ще 1901 року (18-річний художник тоді навіть погано водів французькою). Шоправда, кубізм Волларові був не до вподоби, тож протягом багатьох років великий художник і великий продавець картин майже не спілкувалися. В 30-х роках усе змінилося: Пікассо полюбив "зрозумілі" класичні сюжети з фавнами та кентаврами, Воллар полюбив Пікассо. І то настільки, що запропонував створити серію зі ста гравюр на сюжет міфу про Мінотавра. Пікассо погодився — пліткували, що не останнім чином тому, що любив ставати в один ряд з великими. Цього разу компанія вимальовувалася ще та: тематичні серії офортів прославили свого часу і Рембрандта, і Гойю.

Закінчення на 13-й стор.

Київрада виділила кошти постраждалим киянам

Олесь Довгий пообіцяв гроші "постраждалій" опозиції

Лідія СТРЕЛЬЧЕНКО
"Хрецьатик"

Учора сесія Київради запам'яталася рішеннями про виділення коштів постраждалим з аварійного будинку в Києві, голосуванням за переименування вулиці Січневого повстання та представленням нового в. о. головного редактора "Хрецьатика". За найважливіші рішення голосували як провладні, так і опозиційні фракції.

Закінчення на 2-й стор.

Леоніда Черновецького спустили на воду

Мер перевірив будівництво Подільсько-Воскресенського мостового переходу з катера

Леонід Черновецький перевірив будівництво мостового переходу в теорії (на фото), а потім і на практиці

Михайло ШКУРІН
"Хрецьатик"

Учора мер Києва Леонід Черновецький разом із журналістами першим перейшов через гавань, яка є складовою Подільсько-Воскресенського мостового переходу. Після перевірки готовності до введення в дію мосту міський голова оглянув перебіг будівництва з катера.

Учора Київський міський голова перевірив готовність до введення в дію мосту через гавань мер Києва оглянув перебіг будівництва переходу з катера. Відповідаючи на питання журналістів, він зазначив, що з 2011 року 1,5 млн киян зможуть безперешкодно добиратися з Оболоні та Троєщини до центру міста, крім того, дорога скоротиться з 1,5 годин до 25 хвилин.

дення в експлуатацію мостового переходу у повному обсязі відбудеться у 2011 році, працюватиме і метро, і автомобільний рух, крім того, у нас з'явилася можливість скоротити терміни будівництва так званого мосту через гавань, тому його введуть у дію вже цього року. На будівництво мостового переходу виділено 5 млрд грн. Наразі освоєно 1,8 млрд грн, загальна ж вартість будівництва становить понад 7 млрд", — зазначив Леонід Черновецький.

Після перевірки готовності до введення в дію мосту через гавань мер Києва оглянув перебіг будівництва переходу з катера. Відповідаючи на питання журналістів, він зазначив, що з 2011 року 1,5 млн киян зможуть безперешкодно добиратися з Оболоні та Троєщини до центру міста, крім того, дорога скоротиться з 1,5 годин до 25 хвилин.

Леонід Черновецький підкреслив, що столичне керівництво владило всі питання з підприємствами, що розташувалися на ділянках, відведеных під будівництво мосту — всі вони отримають компенсацію. Вирішено питання і з мешканцями Русанівських садів. Більшість з них уже отримали компенсацію на суму 1,2 млн грн, решта ж отримає квартири та земельні ділянки в с. Горбачиха.

У рамках проекту також передбачено будівництво 6 мостів завдовжки 1,8 км і 3 км естакад по трасі переходу. Пропускна спроможність мостового переходу становитиме 60 тис. авто чи 450 тис. пасажирів на добу. Крім того, враховуючи, що мостовий переход розраховано під сумісний рух автотранспорту (6 смуг руху) та метрополітену, останній обслуговуватиме додатково до 300 тис. пасажирів на добу ●

ОФІЦІЙНО**У Києві з'явиться нова тролейбусна лінія**

Учора перший заступник голови КМДА Денис Басс повідомив "Хрешчатику", що за розпорядженням Київського міського голови Леоніда Черновецького у столиці проведено капітальний ремонт дорожнього покриття вулиці Жилянської. Днями мер особисто перевірить виконання робіт та відкриття нової тролейбусної лінії завдовжки 2,7 км. Її облаштування стало найбільшим досягненням реконструкції вулиці. Це дасть змогу в 4 рази скоротити інтервал очікування киянами транспорту. Завдяки ремонтним роботам на вулиці Жилянській стало можливим впровадження одностороннього руху. Збільшено на 2 тис. м² площину проїжджої частини вулиці; підсилено конструкцію дорожнього покриття; влаштовано пониження бортових каменів проїжджої частини в місцях пішохідних переходів для полегшення пересування людей з особливими потребами; замінено опори та світильники мереж зовнішнього освітлення; встановлено майже 100 нових дорожніх знаків тощо ●

Ветерани отримають допомогу до Дня визволення Києва

Учора виконуюча обов'язки начальника Головного управління соціального захисту Тетяна Костюренко повідомила "Хрешчатику", що 127 тисяч киян, які мають статус ветеранів війни та жертв нацистських переслідувань, отримають адресну допомогу до Дня визволення Києва від німецьких загарбників на загальну суму понад 9 млн грн.

Допомогу нададуть у таких обсягах: 65 грн учасникам війни, членам сім'ї, 80 грн — інвалідам війни III групи, 90 грн — інвалідам війни II групи, 100 грн — інвалідам війни I групи, 300 грн — Героям Радянського Союзу та особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною ●

Мерія не забуде екстремалів

Учора начальник Головного управління у справах сім'ї та молоді Сергій Березенко повідомив "Хрешчатику", що за його ініціативою Київрада доручила двом головним управлінням КМДА розробити проекти рішень зі створенням в столиці екстрем-парків для молоді. У цих парках зможуть займатися спортом любителі скейт-борда, роліків, велосипедного тріалу та ВМХ. Вони будуть безкоштовними для відвідування.

Місцями для розташування нових скейт-парків стануть занедбані спортивні майданчики. Всього планують побудувати від 5 до 10 скейт-парків. Перший пілотний парк з'явиться у 2008 році в Подільському районі, на вулиці Вишгородській ●

Музей Григорія Світлицького відреставрують

Учора перший заступник голови КМДА Денис Басс повідомив "Хрешчатику", що за дорученням Київського міського голови Леоніда Черновецького після закінчення реконструкції урочища Гончарі-Кожум'яки розпочнуть ремонтно-реставраційні роботи в Будинку-музей українського художника Григорія Світлицького. В 1989 році, у зв'язку з нездовільним станом будинку, застарілою експозицією, що вимагала докорінних змін, музей зачинили для відвідування.

Музей історії Києва, відділом якого є Будинок-музей художника, за часового існування закупив у нащадків пана Світлицького 95 робіт, які знаходяться на збереженні у фондах та внесені до Державного музеюного фонду України. Окрім того, закупили у колекціонерів ще чотири картини майстра ●

Київрада виділила кошти постраждалим киянам

Для Олеся Довгого найбільша нагорода те, що у Києві з'явилася вулиця Івана Мазепи

Фото Бориса Іванова

**Закінчення.
Початок на 1-й стор.**

Учора зранку біля стін Київради мітингували прибічники Блоку Леоніда Черновецького, які висловлювали підтримку Київському міському голові і стверджували, що хочуть бачити його на цій посаді й надалі.

На учорашнє пленарне засідання секретар Київради Олеся Довгий прийшов у вишиванці. Під час брифінгу перед початком роботи пан Довгий зауважив, що одягнувся так, бо на цій сесії розглядали питання про перейменування вулиці Січневого повстання на Івана Мазепи. "Маю надію, що ми виконаємо доручення Президента. Я агітуватиму за ухвалення цього рішення", — заявив секретар Київради. Далі пан Довгий коротко розповів усім присутнім про діяльність гетьмана Івана Мазепи як мецената. Водночас секретар Київради пообіцяв опозиціонерам від фракції БЮТ винайняти для них своїм коштом окреме приміщення, аби задовільнити їхню вимогу про забезпечення комфортоності роботи. За словами пана Довгого, через ремонт у будівлі Київради приміщені справді буває замало, але його заробітна плата (10 тис. грн на місяць) допоможе розв'язати проблему "бютівців".

Проте змогу висловлюватися мали не тільки політики. Вже під час засідання у холі біля сесійної зали відбувся брифінг з нагоди представлення нового в. о. головного редактора газети "Хрешчатик" Дениса Жарких. Пан Жарких

представив новий проект — щодня "Хрешчатик" публікуватиме "портрет" одного з депутатів Київради, а заплановано написати про усіх 120 обранців. "Інформація буде цікавою і корисною. Ми представимо не ідеальний, а реальний портрет депутата", — сказав радник Київського міського голови з питань свободи слова та інформації Казбек Бектурсунов.

Під час перерви у пленарному засіданні авторові статті вдалося поспілкуватися з Віталієм Кличком, який був обурений публікаціями про себе у "Хрешчатику". Пан Кличко засумнівався в об'єктивності висвітлення своєї позиції та припустив, що його слова однак буде перекручено. Проте автор статті запевнила опозиціонера, що все, сказане ним, не зазнає жодного "перекручення". Віталій Кличко переконаний: ЗМІ дедалі більше нагадують смітник. Депутат заперечує інформацію, вміщену про нього в публікації "Хрешчатика". "Мене поливають брудом. Я залишаю за собою право звертатися до вищих інстанцій, щоб відстоювати свою честь і гідність. Жодного слова правди в тих звинуваченнях немає. Мене намагаються зробити якимсь кримінальним хлопцем, на котрого виділяли гроші. Я не лобіюю якийсь свій бізнес, я не ставленник російських олігархів. За мною ляльководів немає", — зазначив пан Кличко. Швидко завершивши спілкування, лідер опозиційного блоку висловив сподівання в об'єктивності подання інформації про

нього і залишив сесію Київради.

У сесійній залі ставили на голосування і питання про перейменування вулиці Січневого повстання, яке, попри дискусійність, підтримано більшістю голосів. Олеся Довгий не приховував позитивних емоцій від прийняття цього рішення і аплодував депутатам. Крім того, депутати Київради ухвалили рішення щодо створення робочої групи, завданням якої буде мінімізувати незручності, що можуть виникнути у громадян, які мешкають на цій вулиці, через її перейменування.

Під час доповіді першого заступника голови КМДА Анатолія Голубченка про ситуацію з аварійним будинком за адресою Жилянська, 120, на засідання прийшов Київський міський голова Леонід Черновецький. Нагадаємо, тамешні мешканці потребують іншого житла. Депутати Київради проголосували за пропозицію мера про доручення КМДА до наступної сесії підготувати кошторис та джерела покриття витрат на придбання квартир для потерпілих. За словами Леоніда Черновецького, сума, яку планується витратити на купівлю квартир для 22 відселених сімей, має становити приблизно 25 млн грн.

Київрада ухвалила рішення про продовження засідання на 2 години, щоб встигнути розглянути усі питання порядку денного. А насамкінець Олеся Довгий традиційно подякував усім за плідну співпрацю ●

Лідія СТРЕЛЬЧЕНКО

ДЕНЬ КИЄВА

09.30 — відбудеться засідання постійної комісії Київради з питань власності

11.00 — за участю заст. гол. КМДА Людмили Денисюк відбудеться урочистий випуск слухачів "Української ініціативи"

14.00 — за участю керівництва КМДА відбудеться розширене засідання Колегії виконавчого органу Київської міської ради (КМДА)

15.30 — за участю Київського міського голови Леоніда Черновецького і представників ЗМІ відідають склад демонтованих ігорових автоматів

На виборах у Польщі перемогла молодість

Україна очікує своїх дивідендів від поразки правих

Андрій СЕРПАНОК
"Хрещатик"

Учора під час круглого столу, присвяченого завершенню дострокових парламентських виборів у Польщі, експерти пообіцяли, що відносини Польщі із сусідами значно поліпшаться. Це, на їхню думку, дасть змогу Варшаві активніше лобіювати інтереси України в Європейському Союзі.

У Польщі завершилися вибори. Партия "Право і справедливість", що орієнтувалася на Вашингтон, зазнала гучної поразки. Перемогла ліберальна "Громадянська платформа" Дональда Туска.

Однією з головних причин програшу партії братів-близнюків Качинських, на

думку польських експертів, були швидкі темпи люстрації у Польщі. Кожен чиновник та журналіст відчував загрозу, а це не додавало прибічників правлячій силі. Іншою причиною поразки партії "Право і справедливість" називають доволі високу явку виборців, особливо молоді. Саме молодь, що перебуває під впливом світових глобалізаційних процесів, не дозволила братам Качинським надалі "закручувати праві гайки".

Можливо, саме їм завдячуватимуть переможці виборів. Зокрема, в обмін на розміщення в Польщі компонентів системи ПРО США поляки можуть виторгувати безвізовий в'їзд для своїх громадян. Доктор політичних наук Петро Андрушечко з Польщі спрогнозував "Хрещатику", що саме переглядом умов розташування компонентів ПРО можуть заціквитися антиамериканські заяви партії переможця.

У програмі "Громадянської платфор-

ми" також було задекларовано намір додати виведення польських військ з Іраку. Однак український політолог Сергій Таран також спрогнозував, що і в цьому випадку до виконання обіцянки справа може не дійти. Проте певні зміни у відносинах Польщі з сусідами експерти все-таки передбачають. Так, тепер стане можливим здійснення окремих енергетичних проектів Польщі з Росією, про що раніше не могло бути й мови. Беззаперечно, поліпшиться і зв'язки Польщі з Європейським Союзом. Україна як держава, що традиційно має в польському політикумі позитивний імідж, може розраховувати на свої дивіденди. Ця сусідка зможе активніше лобіювати інтереси України в ЄС. Хоча в такому разі успіхи в "українізації" Європи залежатимуть, швидше, не від Варшави, а від позиції Брюсселя та Москви. А їм уже відверто набрила незрозуміла українська зовнішня політика ●

Вандалізм як жанр політичного піару

Пам'ятники стають жертвами політтехнологій

Іван ГОНЧАРЕНКО
"Хрещатик"

Учора українські експерти і політологи дійшли думки, що "вандалізм" на горі Говерла є лише свідомою акцією політичного піару. Проте сподіватися на швидке припинення істерії навколо хуліганскої витівки, вочевидь, зарано. Учасник розмови Дмитро Корчинський підлив масла в огонь, пообіцявши винагороду \$20 тисяч тим, хто помститься "за етнічних українців".

Учора у столиці відбувся круглий стіл, присвячений останнім подіям, спричиненим хуліганскою витівкою на горі Говерлі. Цього разу вибрики молодиків чомусь викликали хвилю обурення в пресі. Хоча спалювання пам'ятників не є чимось новим для України і для Києва зокрема. На початку 90-х років ми вже переживали хвилю "війни" проти істерії. Тоді праві протестували проти монументів полководців громадянської війни і вождів пролетаріату. У Києві головною мішенню такого "тероризму" був пам'ятник Леніну на Бессарабці. Один із учасників "боротьби" проти монумента, котрий тоді навіть чимало посидів за це у слідчому ізоляторі, сказав "Хрещатику", що, як на нього, "ця війна, власне, ніколи і не припинялася, просто люди нині заклопотані іншим". Вочевидь, так само думають і конкуренти з лівого табору.

Аналітики без жодних труднощів виявили у подіях на Говерлі ознаки спланованої операції. Причому одночасно і "лівар-" і "спец-". Допомагає "піаритися" російським відморозкам українська СБУ. Принаймні на московських сайтах євразійців міститься докладна "рецензія" на роботу есбеушників, котрі "оперативно" повідомили про закордонне походження ідеї "сходити на Говерлу з молотком".

Історик Володимир Сергійчик, оцінюючи події, припустив, що метою акції є насправді так зване "очікування відповіді" — тобто реакції тих, проти кого вона спрямована. Наши спецслужби та "ура-патріоти" з реакцією не забарілися. Вочевидь, комусь вигідно понагнітати істерію у відносинах між Україною та Росією напередодні важливих газових переговорів та складного процесу формування коаліції.

Голова "Братства" Дмитро Корчинський уже висловив припущення, що "молоток вандала", можливо, піде по колу, як "трубка миру поміж індіанських воїнів". Щоб цей процес, будь-яка, не зупинився, головний "братчик" публічно пообіцяв

Ліві радикали вчаться у своїх правих колег

винагороду у \$20 тисяч. Радикалам, вочевидь, весело — можливо, ображені політики знову дадуть їм роботу ●

ВІД АВТОРА

Михайло Дугін — не вся Росія, а Олег Тягнибок — не вся Україна

Володимир КОРНІЛОВ
спеціально для "Хрещатика"

Мене хвилює те, що нині через акцію на Говерлі розгорнулася відверта протиросійська істерія у багатьох засобах масової інформації. Іншим словом те, що відбувається, я, власне, і не назуву. Непокіять також ті подвійні стандарти, що їх багато які ЗМІ застосовують щодо справді ганебного вчинку. Хвилює війна проти пам'ятників, яка триває кілька років в Україні й загострилася останнім часом.

Так, Україна переживає період, коли зіштовхнулися абсолютно різні підходи до історії країни, культури, героїв, історичних міфів. Це вже призводило до війни пам'ятників. Проте нині ми бачимо, що ця війна доходить до крайніх стадій. Люди вже не просто скидають одні монументи й ставлять інші новим кумирам, але доходить вже й до кровопролиття. Ми бачили в Одесі зіткнення навколо пам'ятника спершу потомуїнцям, потім криваву сутичку біля пам'ятника Катерині II. Ми були свідками маси актів вандалізму щодо різних монументів по усій країні.

Нешодавно в Сімферополі двоє людей сплюндрували пам'ятник жертвам ОУН — УПА. І, чесно кажучи, мене хвилює те, що до одних "діячів" преса підходить з одними стандартами, а до інших — з цілком іншими. Дискусії щодо Говерли чомусь роздувають у всіх засобах масової інформації. Такі самі акції щодо пам'ятника Катерині II чи жертвам ОУН — УПА у Сімферополі взагалі замовчують. Хто про це кричав? Хто вимагав покарати належно тих людей, які хотіли поглумитися над пам'ятниками? Хто вимагав заборонити організації, до яких належать ці люди?

Чомусь сьогодні застосовують одні стандарти для одних і цілком інші для інших. Це не може не викликати стурбованості. Така війна, звісно, не прикрашає Україну. І ще більше непокоїть, як на мене, відсутність демократичних принципів рівності і свободи слова у вітчизняних засобах масової інформації. Їх використовують у війні як агітаційні батальони.

Хоча йдеться не про етнічні російські чи українські символи, більшість ЗМІ саме так їх і подає. Й це, на мою думку, суттєво. А втім, немає сумнівів: цими подіями скористаються для погрішення українсько-російських відносин певні політичні сили тут, в Україні. У Росії вони минули непоміченими. Про це назначають у своїх коментарях чимало російських політиків і політологів, до яких звертаються українські журналисти.

Саме в Україні ці події використовують для нагнітання протиросійської істерії: у Києві учора пікетували посольство Росії. Отже, поставлено знак рівності між Росією та Михайлом Дугіним, хоч це далеко не одне й те ж. Так само, як не можна ототожнювати Україну з Оlegом Тягнибоком. Радикали є і тут, і там. І пріорізвати їх до державної політики було б неправильно ●

ДЕНЬ КИЄВА

10.00 — міністр Кабінету Міністрів Анатолій Толстоухов візьме участь у слуханнях, присвячених боротьбі з корупцією.

11.00 — Національний інститут стратегічних досліджень проведе круглий стіл на тему: "Український парламент-2007: ефективність і політична відповідальність".

13.00 — політологи Віктор Небоженко та Володимир Фесенко візьмуть участь у круглому столі "Чи встоїть помаранчева коаліція?".

14.00 — віце-прем'єр Володимир Рибак візьме участь у селекторній нараді, присвячений опалювальному сезону в регіонах України.

Сечі Юрія Луценка в Україні мало хто вірити

Опитування "Хрештака"

На минулому тижні прес-служба "Народної самооборони" поспішила врятувати свого шефа Юрія Луценка від проходження перевірки на детекторі брехні і заднім числом оприлюднила заяву про здачу паном Луценком у приватній клініці аналізів сечі, крові та волосся. Результати аналізів показали відсутність слідів наркотиків і зловживання алкоголем паном Луценком. Але правдивість аналізів була поставлена під сумнів, тому "Хрештак" вирішив самостійно перевірити, чи довіряють політики сечі пана Луценка.

— Чи довіряєте ви результатам аналізів сечі Юрія Луценка?

Алла АЛЕКСАНДРОВСЬКА, народний депутат України V скликання:

— Я знаю Юрія Луценка вже багато років. Все, що б він не запропонував, не можна сприймати серйозно. На мою думку, все це повна нісенітниця, втім, як завжди у пана Луценка. Я не підтримую його і до його дій та заяв ставлюсь дуже негативно. Україна — не цирк. Юрій Луценко дарма влаштовує клунаду, не потрібно паплюжити честь країни.

Фото Павла ГАЦЕНКА

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, кандидат у народні депутати VI скликання:

— Я вважаю, що все це дійство — ні що інше, як прояв дитинства. Це питання статусу, не солідно Юрію Луценку, колишньому Міністру внутрішніх справ України, таким займатися. Просто смішно для керівника його рівня витрачати час на подібні нісенітниці. Було б краще, якби замість того, щоб просто витрачати час на нікому не потрібні витівки, пан Луценко займався б роботою.

Сергій ПОТИМКОВ, народний депутат України V скликання:

— На мою думку, такий вчинок Юрія Луценка — це звичайність PR-акція. Така собі додаткова можливість нагадати про себе. Звичайно, краще б він нагадував про себе якимсь позитивними, потрібними суспільству діями і реальними справами. У кожного своя "фішка" — у нього здача аналізів. Якщо так — то й це недопрацювано. Було б веселіше, якби Юрій Луценко здавав їх просто на Майдані незалежності.

Олег ПОКАЛЬЧУК, політолог, директор Центру прикладної політики "Стратагема":

— Я цілком довірю результатам цих аналізів. Адже всі ми водії і насправді розуміємо, коли, де і який аналіз можна здавати. Проте Юрій Луценко взагалі людина дуже імпульсивна, в нього від природи високий рівень ендорфінів у крові, і тому йому навряд чи потрібні якісь додаткові стимулятори.

Уся ця інтрига, безсумнівно, має PR-коріння. Взагалі-то Юрій Луценко і Леонід Черновецький знаходяться у різних сімейних площадках. Це війна PR-шників.

Але все ж таки все це дійство потрібно сприймати з долею гумою.

Михайло ПОГРЕБИНСЬКИЙ, політолог:

— Кожна адекватна людина повинна розуміти, яку роль останнім часом відіграє Юрій Луценко. І надати йому можливість і надалі займатися цими дурницями, і не брати участі у цьому цирку. Особисто я не передумаю проблемою правдивості результатів аналізів Юрія Луценка. Мені абсолютно нецікаво, який же там результат аналізу сечі у Юрія Луценка. Для мене це не має принципового значення. Мене цікавить, який вигляд має пан Луценко у суспільстві, як його сприймають люди. Мені важливо те, що колишній міністр внутрішніх справ України безсомнено бреше не лише своїм виборцям, а й усій Україні. Варто згадати хоча б, як він "співпрацював" зі своєю дружиною під час головування Міністерством внутрішніх справ. А нині ця людина є важливою персоною в Україні і претендує на міністерські крісла. І хіба можна після всього цього серйозним людям ставитися до всього цього серйозно?

Олесь ДОНІЙ, кандидат у народні депутати VI скликання:

— Я до цього ставлюся нормально. Це прояв конкуренції сильних лідерів за майбутнє київської влади. Крім цього, Юрій Луценко вважає, що у нього є підстави для критики існуючого мера. На мою думку, ці дії мали б носити жартівливий характер. Втім, це залишиться на розсуд кожного киянина.

Спілкувалася Юлія ПІДГОРЕЦЬКА

Чиновники придумали новий спосіб боротьби з корупцією

Держава посилила контроль над держслужбовцями

Олег ПОНОМАРЬОВ
"Хрештак"

учора на семінарі в прес-центрі Головного управління державної служби України в Києві обговорювали проект концепції подолання корупції "Про добросовісну поведінку осіб, уповноважених на виконання функцій держави". На думку учасників зустрічі, широка інформаційна кампанія у друкованих ЗМІ та застосування до створення закону громадськості даст змогу запобігти корупції в державі.

На вчорашню зустріч з обговоренням концепції подолання корупції в Україні "Про добросовісну поведінку осіб, уповноважених на виконання функцій держави" запросили заступників голів міських держадміністрацій, спеціалістів Головного управління взаємодії з засобами масової інформації та зв'язків з громадськістю КМДА, редакторів районних та місцевих ЗМІ.

Як зазначив начальник управління державної служби ГУ держслужби України в місті Києві Григорій Романюк, проект ґрунтуються на реальному баченні ситуації, що пов'язана з корупцією в усіх гілках влади. Вона максимально наблизена до об'єктивної, оскільки в основу покладено опитування суддів, державних службовців, працівників правоохоронних органів тощо.

"Враховуючи прихованість реальних розмірів хабарів та зловживання службовим становищем, такий спосіб збору інформації дав можливість отримати реальну оцінку стану корупції в Україні", — зазначив пан Романюк. — У проекті йдеється також і про корупціонні ризи-

ки діяльності усіх гілок влади та пропонують шляхи їх викорінення».

Закон України "Про боротьбу з корупцією", який ухвалили ще 1995-го, цю проблему фактично звів до рівня адміністративного правопорушення. Направленість норм старого Закону на боротьбу зі скроєними злочинами, а не на попередження та усунення їхніх причин не знижала рівень корупції в державі. Нагадаємо, що Президент України Віктор Ющенко зажадав від уряду: "Не відкладно вжити рішучі заходи із забезпеченням ефективної протидії корупції. Не на словах, а на ділі дотримуватися певних пріоритетів у державній політиці, одним з яких є її подолання". Низкою відповідних актів стали Національна програма боротьби з корупцією "Чисті руки" (1997-го року) та "Концепція боротьби з корупцією на 1998–2005 рр.". Вони мали змінити державну антикорупційну політику та правову свідомість суспільства. Втім, ситуація майже не змінилася. За дорученням Президента України Міністерство юстиції розробило нову, досконалішу "Концепцію подолання корупції в Україні" з робочою

назвою "На шляху до добросовісності".

За результатами експертизи, нова редакція "старого" законопроекту вже одержала схвалні відгуки від фахівців Ради Європи. Згідно з рекомендаціями європейських експертів, Міністерство юстиції направило на розгляд депутатів Верховної Ради низку доопрацьованих законопроектів, що лягли в основу нової редакції згаданої Концепції: "Про ратифікацію Кримінальної конвенції по боротьбі з корупцією", "Про засади запобігання та протидії корупції в Україні", "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення", "Про відповідальність юридичних осіб за корупційні правопорушення".

На думку присутніх на учорашній зустрічі, не менш важливим розділом документа стане розділ про застосування громадськості та врахування думки суспільства про шляхи викорінення корупції в державній сфері. Це допоможе створити атмосферу чесності й довіри до держави, а також закріпити принцип невідворотності покарання за зловживанням. Потрібно ввести жорсткий контроль за витратами держслужбовців, проаналізувати задекларовані ними доходи, провести скорочення деяких управлінських структур (насамперед дублюючих), удосконалити роботу державних установ судової експертизи, усунути зовнішнє втручання в їхню діяльність та інші.

Якщо пропозиції реалізують за рік-півтора, як заплановано, це суттєво покращить ситуацію зі зловживаннями в державі •

Ліцензія НР 1232 від 28.10.2003р. Ліцензія НР 1818 від 02.08.2004р.

ПОДРОБИЦІ
з перших вуст

20:40

щовівторка та щочетверга

з Олександром Колодієм

Київ телеканал

Григорій Глінський: “В одному місці зробимо, в іншому вже потрібно латати”

Генеральний директор КК “Київавтодор” про розвиток дорожньо-транспортної інфраструктури, підготовку до зимового сезону та чемпіонату Європи з футболу

Наступного року на будівництво Подільсько-Воскресенського мостового переходу виділять 855 млн грн. Там почнуть монтувати головну арку мосту через Дніпро. Окрім цього, Київавтодорівці розпочнуть масштабну кампанію по підготовці до Євро-2012, на що передбачено понад 19 млрд грн. Про це “Хрещатику” розповів генеральний директор комунальної корпорації “Київавтодор” Григорій Глінський.

— У столиці широку ремонтують десятки тисяч метрів квадратних проїжджої частини, але чомує стан доріг (не враховуючи центру міста) до європейських стандартів ще не наближається...

— Намагаємося, щоб скрізь дороги відповідали встановленим вимогам, були якінними. Але ж тільки в одному місці зробимо, в іншому вже потрібно “латати”. І так постійно. Тому першою чергою намагаємося робити там, де найбільший транспортний потік. Так, дніами закінчили ремонт бульвару Тараса Шевченка. Щоб швидше здати об’єкт в експлуатацію, шляховики працювали вночі та вихідни, практично цілодобово. На черзі не менш напружених магістралей — вул. Борщагівська, вул. Щербакова, просп. Перемоги, просп. Бажана. Окрім цього, попутно оновлюємо найбільш розбиті ділянки в різних куточках Києва.

— Серед основних об’єктів, які в столиці побудують та реконструюють до Євро-2012, чимало належить до дорожньо-транспортної інфраструктури. Скільки саме розв’язок, шляхопроводів має з’явитися в місті протягом 5 років?

— До Євро-2012 створено спеціальну програму, яку нещодавно презентували в Кабміні. Хоча ще раніше було затверджено програму будівництва і розвитку об’єктів дорожньо-транспортної інфраструктури, розраховану до 2011-го. Тож протягом 5 років київавтодорівці мають побудувати і реконструювати 64 об’єкти і капітально відремонтувати 37. Тільки нових транспортних розв’язок з’явиться 17. На реалізацію всіх заходів потрібно понад 19 млрд грн. Швид-

ДОВІДКА “ХРЕЩАТИКА”

На балансі “Київавтодору” 245 пішохідних переходів, з них — 221 підземних і 24 надземних. Загальна площа, яку обслуговують столичні шляховики — майже 26 млн кв. м. З них 18 млн кв. м — дороги і 7,5 млн кв. м — тротуари. Закрита система дощової каналізації, що є на обслуговуванні — 787 км, дощоприймальних колодязів 25 600, оглядових колодязів — 12 169.

Фото Павла ПАЦЕНКА

ше за все, половина коштів надходить з державного бюджету, інша — з міського.

— Які з дорожніх об’єктів, що мають з’явитися найближчим часом, на вашу думку, є стратегічними, найважливішими для міста?

— Це насамперед транспортні розв’язки. Особливо в районі Московської площі, Ленінградської площі, Поштової площі, біля станції метро “Дніпро” та на Жулянському шляхопроводі. Окрім цього, заплановано зробити кілька магістралей, які мають розвантажити сусідні. Мова йде про будівництво нового виходу із Залізничного шосе на вул. Боженка, оминаючи завантажену Московську площею. А ще поєднати вул. Суздалську з вул. Волинською. Завдяки шляхопроводу через залізницю вдастся значно скоротити проїзд і вийти в район Відрядного, оминаючи Кільцеву дорогу. Наразі опрацьовуємо всю проектно-кошторисну документацію, готовимо потрібні папери для проведення тендера. Не менш проблемним є Ішувянський міст,

який потрібно відремонтувати в найближчих кілька років. Тут потрібно зробити додаткові з’їзди і розширити проїжджу частину, збільшивши кількість смуг у різних напрямках. Реконструюватимо також вул. Здолбунівську, яка поліпшить транспортне сполучення з Харківським масивом.

— Але все ж об’єктом № 1 для “Київавтодору” залишається Подільсько-Воскресенський мостовий переход. Що залишилося зробити нинішнього і що маєте зробити наступного року?

— У квітні 2008-го розпочнемо монтаж арки головного мосту через Дніпро. Це досить солідна споруда вартістю 103 млн грн. Основні конструкції для переправи виготовляють у Воронежі. Окрім цього, плануємо встановити ще один міст через Гавань та естакаду. Але вже нинішнього року здамо в експлуатацію дорогу, яка на 4 км скоротить шлях з Оболоні до Подолу. Якщо у 2007-му на будівництво Подільсько-Воскресенського мостового переходу було

виділено понад 570 млн грн, то вже наступного ця сума становить 855 млн грн.

— Наразі у “Київавтодору” напружені пора підготовки до зими. Торік столична влада планувала виділити вам майже 50 млн грн на придбання спецтехніки для роботи в холодну пору року. Чи вдалося вже щось закупити?

— І справді ми отримали з міського бюджету общині 47 млн грн. Але згодом мер Києва виділив нам ще додатково 20 млн грн для придбання машин і агрегатів для роботи взимку. Тож на 67 млн грн закупимо 67 одиниць техніки. Серед них 17 солерозкидувачів “Шмідт”, 27 дорожньо-комбінованих машин, 6 тракторів з обладнанням для очищення тротуарів, 3 автогрейдери, 17 снігоплавильників. Оскільки у нас проблема із складуванням і вивезенням снігу, то нинішнього року вперше випробуємо канадський агрегат для танення снігу. Такий вже непогано зарекомендував себе в Москві. Завдяки йому можна на місці зни-

шувати значну масу снігу, а отриману воду зливати в зливостоки. Загалом же вся техніка вже готова для роботи в зимовий сезон, як і запаси солі, які зберігаються в 11 спеціальних солесховищах.

— Що, на вашу думку, потрібно зробити, аби позбутися в місті заторів?

— Вважаю, що для поліпшення пропускної спроможності насамперед потрібно будувати нові дорожні розв’язки, безсвітлофорні магістралі. А ще обмежити рух авто в центральній частині міста, замінивши там маршрутки на автобуси великої місткості. Загалом же пріоритетним напрямком вважаю розвиток метрополітену, який дозволить суттєво зменшити кількість одиниць наземного громадського транспорту. А трамвай не знищувати, як при колишній владі, а навпаки, розвивати, як то роблять в Європі. Затори і тягучки, звичайно ж, не зникнуть, але їх стане значно менше, як і довгелезні пробок на дорогах ●

**Розмовляв Віталій КУРІННИЙ,
“Хрещатик”**

Скільки можна чекати

На Жилянській вулиці встановили інформаційне табло, що показує, за який час приїде наступний автобус

Віталій КУРІННИЙ
“Хрещатик”

Сьогодні на вул. Жилянській (зупинка громадського транспорту “Вулиця Льва Толстого”) змонтують перше в місті інформаційне табло, яке повідомлятиме пасажи-

жирів про те, за скільки хвилин прибудуть автобус і тролейбус та коли відправлятимуться із зупинки. Про це учора “Хрещатику” розповів заступник гене-

рального директора КП “Київпастранс” Сергій Литвинов. За його словами, такі інформаційні покажчики є лише однією з невід’ємних частин автоматизованої системи керування дорожнім рухом через диспетчерський пункт. “Завдяки цій системі вартістю понад 6,5 млн грн можна відстежувати, де перебуває автобус чи тролейбус, з яким інтервалом рухається та в якому місці і через що виникли затримки. Тобто під контролем кожна хвилина роботи”, — розповів пан Литвинов. Він додав, що таким чином можна регулювати й кількість пасажирів, які, знаючи, що через 2–3 хвилини під’їде но-

ва машина, не поспішатимуть до переволненого салону.

“До кінця нинішнього року встановимо ще кілька табло,— повідомив Сергій Литвинов.— А більшу частину змонтуюмо на зупинках громадського транспорту протягом 2008-го. До слова, вартість одного електронного табло становить 15 тис. грн”.

У суботу планується відкриття одностороннього автомобільного руху на вул. Жилянській (у напрямку центру міста) і на Саксаганського (у зворотньому). Повз зупинку, на якій змонтують перше табло, рухаються автобусні маршрути № 5, 69, тролейбусні — № 3, 14 ●

Портрет нарциса

на тлі комуністичного минулого

В'ячеслав ЧЕЧИЛО
"Хрешатик"

Сьогодні "Хрешатик" продовжує розповідь про депутатів Київської міської ради. На черзі депутат від Партії регіонів України Іван Салій, людина, яка тісно пов'язана з історією міста останніх років.

Сільський хлопець з хваткою

Початок кар'єрного шляху Івана Салія не обіцяв стрімкого злету на вершину київського власного Олімпу. Сільський парубок закінчив Смілянський технікум харчової промисловості, працював на цукрових заводах Черкаської та Київської областей. Навіть дослужився до посади начальника зміни. Проте цукровий завод, очевидно, не був межею бажань амбітного хлопця. І він вирушив вступати до інституту, обравши престижний вуз столиці — Київський політехнічний інститут. У інституті Іван Салій пішов по партійній лінії. Пізніше згадував, що "не ухилявся від громадських доручень". Завдяки інституту побував зі студентськими будівельними загонами у багатьох точках Радянського Союзу. Тоді студентські загони були чи не єдиним способом для молоді легально заробити непогані гроши. Окрім грошей, пан Салій, щоправда, тоді ще "товарищ", здобув і непоганий досвід партійно-командного хазяйнування. Після інституту Іван Салій уже залишився в Києві. Працював спочатку майстром, а потім начальником планового бюро котельного цеху заводу "Ленінська кузня". І знову партійна кмітливість його вирачae — починає долати сходинки КПРС.

Самодурень

З 1975 року Іван Салій, як тоді казали, потрапив "на партійну роботу", "з туркотом мало не увесі світ наближал країну до розвинутого соціалізму". Завдяки сільській кмітливості та "правильній" біографії "хлопець з народу" вже в 1983 році став першим секретарем Подільського райкому Компартії України в м. Києві. Тоді це була неабияка посада, яку треба було заслужити. Партийною організацією району, та відповідно й са-

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО

мим районом, Іван Салій керував до бурменного 1990-го. Пройшов шлях, традиційний для партноменклатури, поступово змінивши хитку партійну посаду на посаду голови Подільської райради та райвиконкуму. Але, одержавши від комуністичної номенклатури, як тепер кажуть, бонуси, Іван Салій що ж саму номенклатуру і образив. "Комуністичну партію згубив консерватизм, зарозуміле ставлення до інших теорій та ідеологій. Творчість мас, до якої закликали, підміняла махровим паперовим формалізмом і неширістю, неправдою", — вважає Іван Салій. Однак саме за "махровою" традицією тих часів поважного партійного чиновника обрали депутатом Верховної Ради України першого скликання. Хоча, кажуть, у тому парламенті він запам'ятався лише фразою, що "тільки дурень не змінює свої думки, а я її, до речі, ніколи не змінював".

Вічний зам

Доля розпорядилася так, що після мимолітнього кар'єрного злету початку 90-х, коли Іванові Салію навіть удавалося певний час покерувати столицею в ранзі представника Президента та голови КМДА, він постійно перебуває на других ролях. Ось уже майже 15 років Іван Салій змушений терпіти над собою чиесь керівництво. Проте це його не надто засмучує. Яккаже сам пан Салій, він — унікальна людина в тому плані, що, "будучи лідером за своєю внутрішньою суттю, я можу працювати на будь-якій посаді і за будь-кого виконувати обов'язки". Проте недоброзичливіці щоразу закидають досвід-

ДОСЬЕ "ХРЕЩАТИКА"

Салій Іван Миколайович, позапартійний, кандидат економічних наук (1998); депутат Київської міської ради (з квітня 2006-го).

Народився 2 листопада 1943 року в с. Іржавці Ічнянського району Чернігівської області. За національністю українець. Дружина Валентина Петрівна (1947 р. н.) на пенсії. Іван Салій має двох синів, дві невістки, онука та онучку.

Освіта: Смілянський технікум харчової промисловості (1961), Київський політехнічний інститут (1972).

Працював на цукрових заводах Черкаської та Київської областей. Після закінчення інституту працював майстром, начальником планового бюро котельного цеху заводу "Ленінська кузня". З 1975 року на партійній роботі. 1983—1990 рр.— перший секретар Подільського райкому Компартії України в м. Києві. 1990 — 1992 рр.— голова Подільської райради та райвиконкуму, депутат Верховної Ради України першого скликання.

У 1992 р. призначений представником Президента України в Києві, головою Київської міської державної адміністрації.

Після звільнення у 1993 р.— на громадській роботі, а також працював керівником Контрольної служби Президента України, радником прем'єр-міністра України.

У 1998 р., працюючи в Асоціації міст України, захистив дисертацію з проблематики управління великим містом (Києвом).

У 1999 та 2002 р.— заступник голови Київської міської державної адміністрації, голова Управління транспортом.

2000 — 2002 рр.— народний депутат України.

З грудня 2003 р. до жовтня 2004 р.— перший заступник міністра транспорту України зі зв'язків з Верховною Радою. З 2006 р. виконувач обов'язків заступника мера Києва Леоніда Черновецького. Звільнений у 2007 р. за недостатній професіоналізм.

А вже наступного року несподівано опинився у фракції Партії регіонів. Ще взимку 2006-го Іван Салій казав, що "донецькі" потужно пішли на Київ". Тепер, вочевидь, він вирішив йти разом із ними. Як жартували перед останніми парламентськими виборами, партії Віктора Януковича захотілося мати у своїх лавах колишнього мера Києва, щоб не відставати від "Нашої України", де "окопався" інший політичний пенсіонер — Олександр Омельченко.

В очікуванні нового пришестя

З Олександром Омельченком у Івана Салія давній і непрості стосунки. Ще з початку 90-х років ніяк не можуть вирішити, кого з них більше люблять у місті. За два десятиліття обидва керівники встигли і попрацювати разом, і позвільнювати один одного. Останнього свого звільнення, одразу після святкування 60-річного ювілею, Іван Салій Олександрові Омельченку не пробачив. "Приїхав мене вітати: матері — квіти, невісткам двом — квіти... Я синів йому представив... Запросив людей, з якими працював, — це мої друзі, я був їхнім керівником, вони ходили зі мною на вибори ще у 89-му, коли Сан Саніч, крім бетонних блоків, нічого не зінав... На ранок

приходжу — мене звільнили!" Мабуть, саме тому Іван Салій радо підтримав нового міського голову, котрий не мав стосунку до чиновницької тусовки,— Леоніда Черновецького. Нове керівництво міста доручило досвідченому господарнику транспортну галузь столиці. Але в нових умовах Іван Салій працювати вже не зміг. Роботу на довіреній йому ділянці пропалив. Хоча пішов доволі гідно, визнавши високі моральні якості колишнього шефа. "Леонід Михайлович ніколи зі мною в складних розмовах не переходив на грубощі, нетактовність", — згадував звільнений чиновник в інтерв'ю пресі. Попри те, що йому не надто щастить останнім часом, оптимізму Іван Салій не втрачає. Вірити, що "до виконавчої влади повернеться разів із два, якщо на це буде Божа ласка". Проте поки що пошуки чергового покровителя успіхом не увінчалися.

Іван Салій належить до той ж самої когорти номенклатури сільського походження, що й Олександр Омельченко. Вони відрізняються величим нарцисмом, вміло схованим за маскою простого сільського хлопця. Бюрократично підлабузництво, вміння пускати пил в очі, недовіра до людей, яких не розуміш, — все це риси минулого київської влади. А чи повернеться вона, чи ні — покаже час ●

ЦЕ ТВОЕ ПРЯМЕ СПЛКУВАННЯ
З ВЛАДОЮ МІСТА КІЄВА!

0-51

Для всього міста
і для кожного киянина

в Київській міській державній адміністрації
цілодобово працює Call-Центр!

Кожен може висловити проблеми, незручності,
побажання та вимоги за номером (044) 0-51

БЕРИ МАЙБУТНЄ МІСТА
У СВОЇ РУКИ!

Київська міська державна адміністрація
зaproшує на роботу керівників
житлово-експлуатаційного
господарства

Подробиці на сайті <http://www.kmv.gov.ua> або за телефоном: (044) 0-51

Відчуйте різницю

Порівняння кандидатів на міністерські посади

Триєв огляд потенційних претендентів на владні посади з різних політичних середовищ. Своїми думками з "Хрещатиком" поділилися претенденти на посаду міністра вугільної промисловості Василь ХАРА

(Партія регіонів) і Михайло ВОЛИНЕЦЬ (Блок Юлії Тимошенко). Обидва політики погодились із тим, що вугільна галузь переживає не найкращі часи. Проте шляхи до покращення ситуації побачили різні.

Василь ХАРА: "Коли ми закриваємо нерентабельну шахту, іноземці одразу підвищують ціну на ввізне вугілля"

— Як ви оцінюєте сучасний стан української вугільної галузі?

— Важко сказати. Швидше тяжкий, ніж нормальній. Щоб розвивати цю галузь, потрібно виділити фінансування. Потрібна програма, потрібні гроші на виконання цієї програми. Причому програма фактично вже є, але виконання її під загрозою через те, що у нас ситуація така у владі.

Але іншого шляху нема. У будь-якому разі потрібно передбачити кошти вже на 2008 рік, будувати шахти, відкривати нові лави, збільшувати обсяги видобутку вугілля. Це дуже важливо для економіки України. А те, що є нині, нормальним не назовеш.

— Чи має держава дотувати вуглевидобуток та в якій мірі?

— У нас є чимало прикладів, коли шахти не дотують, але вона працює нормально. Є шахти, які не можуть існувати без дотацій.

Проте ми повинні розуміти: коли застриємо шахти, які нині на дотації і здаються багатьом нерентабельними, тоді нам доведеться більше купувати вугілля за кордоном. А тенденція у світовій практиці така: щойно ми закриваємо якусь шахту у себе і зменшується осяг вугле-

видобутку, одразу ж закордонні продавці піднімають ціни на цей енергоресурс для нас. І невідомо, чи дешевше нам обійтися те вугілля, яке ми завозити можемо? Це лише економічний бік справи.

Але є ще й соціальний. Як правило, навколо шахти за час її існування утворюється місто чи селище. Шахти забезпечують дитячі садки, школи, лікарні, а ще й кадрами і ресурсами, і теплом, і іншим. Це цілий пласт соціальних проблем, які потрібно розв'язати. І в цьому повинна допомогти держава.

Є і третя проблема. Закрити шахту — це вам не верстат зупинити. Потрібно ще витратити багато грошей, часто-густо набагато більше, ніж витрачають на розвиток цього підприємства. Адже треба викачувати воду, вентилювати штреки, щоб не вибухали. Це колосальна кількість таких проблем. Економічних, соціальних, екологічних.

Тому я певен, що держава сьогодні повинна опікуватися галуззю, яка дає хоч якусь енергетичну незалежність від постачальників.

— Яка форма власності — державна чи приватна — має, на вашу думку, переважати на підприємствах вуглевидобутку?

Фото: Павла ПАЦЕНКА

— Питання дуже складне. Я прихильник різних форм власності, аби лише вони були ефективні. Є в нас приватні підприємства, що працюють високоекспективно. Наприклад, шахти Юхима Звя-

гільського. Є державні підприємства, які непогано працюють, а є державні підприємства, які працюють погано.

Проте і причини різні. Дуже багато залежить навіть від того, хто там керівник. Є приклади, коли призначають керівника на шахту, котрий не лише не поліпшує ситуацію, а навпаки, погіршує. Тобто занадто багато підводних течій у цій справі. Тому я вважаю, що повинні бути різні форми власності.

— Які першочергові кроки має вжити новий уряд для покращення стану справ у галузі?

— Найперше держава повинна віддати заборговану заробітну плату. У нас, на жаль, ще з цими боргами не розрахувалися. Особливо це стосується допоміжних виробництв, а не основного виробництва шахт.

Зрештою черговість дій детально прописана у програмі розвитку вугільної галузі "Вугілля України", яка нині під загрозою зрыву.

Не треба винаходити велосипед і витрачати гроши на пошуки якихось заходів, бо вони вже визначені. Треба програму втілювати і контролювати, щоб жодна копійка за програмою не пішла на інші потреби.

Михайло ВОЛИНЕЦЬ: "Фінансування галузі зросло на два мільярди, а вугілля подорожчало на 60 % "

— Як ви оцінюєте сучасний стан української вугільної галузі?

— Галузь у кризовому стані. Протягом останніх півтора року спостерігається погіршення ситуації, яке відзначається падінням видобутку вугілля, відсутністю належної кількості вибоїв для видобутку вугілля і відсутністю розвитку. Не дивлячись на те, що лише протягом останніх років збільшили фінансування вугільної галузі на два мільярди, ціна на енергетичне вугілля зросла на 60 %. Тобто галузь перебуває ще у корумпованому стані, на жаль. Розкрадають ресурси, неефективно використовують і також розкрадають кошти державного бюджету.

— Чи має держава дотувати вуглевидобуток і в якій мірі?

— В усьому світі вугільна галузь дотується. Це чи пряма дотація з боку держави, чи прихована — через інші галузі, наприклад, через ринок металу чи ринок електроенергії. У різних країнах це по-різному відбувається. У деяких країнах, як США, Австралія, де потужні неглубокі вугільні пласти — особливо в Австралії — знаходяться близько до океану,

Фото: УКРІНФОРМ

на шахти немає дотацій, тобто немає державної підтримки. Ці шахти можуть і без цього працювати з прибутком.

— Яка форма власності — державна чи приватна — має, на вашу думку, переважати на підприємствах вуглевидобутку?

— Наприклад, у Німеччині існує приватна форма власності, але держава надає кошти державної підтримки. Чітко відпрацьовані механізми контролю використання державних коштів, тому що кожен громадянин, якщо це демократична держава, має знати, як використовують податки, бо він є учасником формування податкових надходжень. Якщо відбувається якісь зловживання, то в демократичних країнах люди проявляють свою активність: реагують на ситуацію.

У нас, на жаль, 60 % економіки в цілому в Україні працює в тій, а люди байдужі до того, що в тій самій вугільній галузі корупція. Чи байдужі, що не сплачують податків в інших галузях для формування державного бюджету.

Звісно, насамперед кошти державного бюджету мають витрачатися на вирішення соціальних програм. Таких, як охорона здоров'я, освітнянські програми, духовного розвитку громадян, підсилення державних інституцій тощо.

— Які першочергові кроки має вжити но-

вий уряд для покращення стану справ у галузі?

— Треба провести достатньо потужну роз'яснювальну роботу, щоб громадяни України відчували себе активними учасниками всіх процесів, які відбуваються у державі.

Якщо людина сплачує податки, то вона повинна розуміти, що ці податки використовують прозоро і на цілком певні програми. Тоді людина буде свідома, що не треба приховувати податки. Якщо один сплачує податки, то інший також намагатиметься дотримуватися цих правил. Тоді в суспільстві почнуть дотримуватися розумних правил, які не обов'язково оформлені законом. Це перше.

Але в той же час держава має доказати максимум зусиль, щоб подолати корупцію в галузі і зневажливі ставлення до закону.

З економічної точки зору слід концентрувати зусилля на стабілізації роботи паливно-енергетичного комплексу, бо він є фундаментом для діяльності і розвитку всієї промисловості.

Розмовляв
Іван РИБАЛКО, "Хрещатик"

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Сьогодні виповнюється
50 років народному
депутату України
V скликання
Миколі ОНИЩУКУ

З днем народження його вітає кандидат
у народні депутати від Блока Литвина
Олег ЗАРУБИНСЬКИЙ:

— Я дуже поважаю цю людину за зваженість, збалансованість позицій, конструктивізм, уміння спілкуватися і знаходити компромісні рішення. Як на мене, він може бути своєрідним взірцем народного депутата України. Щонайкращі характеристики і відповідно щонайкращі побажання. Любові, радості, сил і, звичайно ж, досягнення всіх цілей.

Сьогодні виповнюється
36 років голові Ради
директорів
девелоперської компанії
“XXI Століття”
Льву ПАРЦХАЛАДЗЕ

З днем народження його вітає співачка
Арктика:

— Хотілося б побажати цій людині досягнення високих результатів у його діяльності, щоб всі його мрії збувалися. Щоб на його обличчі завжди сяяла радісна усмішка і поряд з ним завжди була любляча жінка, на яку б він зміг покластися в будь-який момент. Любові та радості!

Рубрику веде
Григорій КАРАВАЄВ

щоп'ятниці

19:00

Час Мера

з Олександром Колодієм

Сімейні пари року поділили яблука

Жіночий журнал спробував визначити кращу сім'ю

Тетяна МІРОШНІЧЕНКО
спеціально для “Хрешатика”

23 жовтня в Міжнародному центрі культури і мистецтв відбулася церемонія нагородження переможців номінації “Срібне яблуко” та гала-концерт за участю зірок української естради, приурочений цій події.

Серед домінантів проекту “Срібне яблуко”, який започаткував журнал “Единственная”, — відомі всім сімейні пари, кожна з яких зробила вагомий внесок у розвиток української культури, спорту, політики та шоу-бізнесу.

Біля центрального входу всіх номінантів зустрічав натовп привільників. Гости прибували на своїх автомобілях до самого порогу МЦКМ. Пройшовши імпровізованою червоною доріжкою, номінанти опинялися в спеціально підготовленій лаунж-зоні, де вони могли сфотографуватися на згадку про подію та поспілкуватися один з одним.

Першими, аби не випустити птаха щастя з рук, прибули пись-

менники Марина та Сергій Дяченки разом з однією зі своїх доньок. На провокаторське запитання ведучих вечора: “Хто в домі господар?”, вони дуже коротко і впевнено відповіли — кіт Дюшес. Найкращі письменники-фантasti Европи 2006 року Дяченки поділилися з “Хрешатиком” секретом сімейного щастя. “Послухай, що порадила твоя половина, і зроби так, як вона просить”, — дружньо порадила сім'я Дяченків.

Не дивлячись на те, що проект “Срібне яблуко” вперше визнавав найкращу пару року, не всі відомі пари, які були номіновані на вручення головного призу, прибули на церемонію. Так, відомий акторсько-режисерський tandem Анастасія та Анатолій Матешки, за словами ведучих вечора, перебувають наразі в Африці, Олена та Володимир Зеленські —есь на сцені, Подкопаєва — Нагорний тренують “Танці з зірками”, а відомі танцюристи Вадим Писарев та Інна Дорофеєва — гастролюють. Славетний український тенор Володимир Гришко завітав на свято без дружини, яка наразі за кордоном готує його нову програму.

“Я думаю, що організатори

просто не слідкують за Лігою чемпіонів”, — пояснила “Хрешатику” свою присутність на нагороджені разом з лялькою у вигляді Владислава Ващука відома рестораторка та дружина футболіста Маргарита Січкар, яка дуже сподівалася отримати “Срібне яблуко”.

Ведучі вечора Маша Єфросінна та Юрій Горбунов до останнього тримали інтригу і відповідь на головне запитання усіх присутніх: “Хто ж став тією кращою парою року?”. До слова, визначали переможців самі читачки журналу. Також усі бажаючі могли проголосувати, відправивши SMS за улюблене подружжя, історії кохання яких викладали на сторінках журналу протягом року.

Після закінчення гала-концерту, на якому свої пісні заспівали Олександр Пономарьов, Ані Лорак, Тіна Кароль, Віталій Козловський, гурт “Неділя” та інші, оголосили переможцями Віталія Борисюка та Ольгу Сумську, яка від щастя розплакалася на сцені. А на завершенні сімейний дует подарував усім, хто завітав того вечора до МЦКМ, романтичну пісню у власному виконанні •

Постав власне запитання Меру
за телефоном

051

Священиків не пускають у церкву

Музейні працівники побоюються, що служителі культу не зможуть зберегти пам'ятник архітектури в належному стані

Ольга ЗАЙЦЕВА
"Хрещатик"

У вівторок Всеукраїнська асоціація музеїв порушила питання про збереження історико-культурних пам'яток, які передають у користування релігійним громадам та організаціям. Йшлося, зокрема, про храм Спаса-на-Берестові, який Міністерство культури і туризму погодилося передати Українській православній церкві Московського патріархату. На думку музейного керівництва та діячів культури, церкви, отримуючи у розпорядження котрусь із культових споруд, не можуть подбати про неї належним чином.

На круглому столі Всеукраїнської асоціації музеїв говорили про збереження історико-культурних пам'яток, які держава передає у користування релігійним громадам та організаціям. На думку діячів культури, це неприпустимо, бо віруючі недостатньо дбають про культові споруди, що приходить до їхнього руйнування, а то й зникнення. Нещодавно в столиці розгорівся конфлікт між музеєм та церквою навколо однієї з найвидоміших святынь Київської Русі — храму Спаса-на-Берестові. На початку вересня міністр культури та туризму Юрій Богуцький дав згоду на передачу церкви, котра належить

Національному заповідникові "Києво-Печерська лавра", в користування Української православній церкві Московського патріархату.

Храм Спаса-на-Берестові 2001-го почали досліджувати для реставрації науковці, тому нині він законсервований. Проектні роботи так і не завершили через брак фінансування. За словами головного архітектора заповідника "Києво-Печерська лавра" Тетяни Кулик, потрібно майже 600 тис. грн на розробку проекту та 5 млн грн на реставрацію (у таку суму її оцінили в 2005 році, та нині, безперечно, вона зросла). У церкви мали відновити старо-

давні фрески, облаштувати інтер'єр. Пані Кулик вважає, що затримка з реставрацією може привести до втрати частини живопису.

Як розповів "Хрещатику" заступник голови Українського товариства охорони пам'яток історії і культури Микола Пархоменко, передавати храм монастиреві нерозважливо: "Церква не готова забезпечити збереження пам'ятки та належне до неї ставлення. Потрібні постійний моніторинг споруди, втручання науковців". Служителі культу, за словами Миколи Пархоменка, часто не розуміють цінності живопису на стінах храмів і перемальовують їх. А втім, за словами намісника Свято-Успенської Києво-Печерської лаври архієпископа Павла, саме монастир нині здані знайти кошти, аби довести храм до ладу.

У зверненні до органів центральної і місцевої влад та до вищого керівництва релігійних громад і церковних організацій, яке прийняли на круглому столі, Всеукраїнська асоціація музеїв просить встановити мораторій на передачу церкви найцінніших об'єктів культурної спадщини та відновити державний контроль за ними ●

Телезірки подарують дітям серце

Розпочалася благодійна акція зі збору коштів на медичне обладнання

Ольга ЗАЙЦЕВА
"Хрещатик"

Учора в столиці стартувала благодійна акція "Подаруй частинку серця". Її мета — зібрати кошти на дороге сучасне обладнання для проведення операції дітям з хворим серцем. Підтримати проект до лікарні "Охматдит" прибули українські зірки — Максим Неліпа, Інна Цимбалюк, Катя Осадча, Леся Ногіна та Наталя Роздинська. Щоправда, скільки вони збиралася внести грошей, поки що невідомо.

Щороку в Україні народжується 4,5 тисячі немовлят з вадами серця. Якщо половину з них своєчасно не прооперувати, діти не виживуть. Операція на серці в середньому коштує \$ 50—60 тис. Зате після неї 80 % хворих повертається до повноцінного життя. Проте сучасного обладнання, яке б дозволило проводити дітям операції на серці, в Україні не вистачає. Так щороку згасає приблизно 1000 життів. Обладнання для таких втручань досить дороге. Держава не може повністю забезпечити ним спеціалізовані медичні заклади. Тож міжнародний благодійний фонд

Інна Цимбалюк щиро перейнялася долею хворих малюків

"Дитяче серце" розпочав благодійну акцію "Подаруй частинку серця", під час якої сподівається зібрати кошти для науково-практичного медичного центру дитячої кардіології та кардіохірургії Міністерства охорони здоров'я при лікарні "Охматдит". За словами директора центру Іллі Ємця, у першу чергу малятам потрібні апарати штучного дихання. Вартість одного такого — приблизно 200 тис. грн.

Першими інвесторами у здоров'я дитячих сердец збиралася стати українські телезірки Максим Неліпа, Катя Осадча, Леся Ногіна, Наталя Роздинська та українська красуня Інна Цимбалюк. Вони пообіцяли підтримати цей почин і на словах, і на ділі: тобто і рекламию акції, і грошими. Інна Цимбалюк, яка побувала в реанімації, навіть роз-

плакалася від побаченого: "Я скільком малюкам потрібна допомога. Відразу настає переоцінка цінностей. Звичайно, краще хворобу не доводити до крайності". У якості своєї частинки серця красуня пообіцяла дати кошти на кардіостимулатор:

"Мені сказали, що він коштує як "Жигулі". На своєрідні "Жигулі" від мене центр може розрахувати". Ведучий телеканалу "1+1" Макс Неліпа зауважив, що не має значення, хто скільки поєртує. Головне — не залишитися байдужим до чужої біди. Компанія "Проктер енд Гембл", яка є одним із ініціаторів акції, пообіцяла 1,5% коштів від кожного проданого "Арієлю", "Гали", "Комету" та інших миючих засобів перераховувати на благо дитячих сердец ●

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР

Блаженні очі, які бачили Спасителя, благословенні руки, які зберегли для нас образ Пречистої Діви і записали спасительні слова

28 жовтня

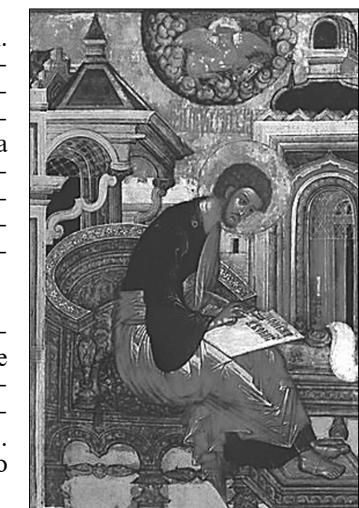
Неділя 22-га після П'ятидесятниці. Преподобного Єфимія Нового, Солунського (889). Преподобномученика Лукіана, пресвітера Антиохійського (312). Святителя Іоанна, єпископа Суздальського (1373). Священномуученика Лукіана, Печерського, в Дальніх печерах (1243). Мучеників Сарвила та Вевеї (II). Ікони Божої Матері "Спорительниця хлібів" (XIX).

29 жовтня

Седмиця 23-тя після П'ятидесятниці. Мученика Лонгина, сотника, іже при Хресті Господнім (I). Преподобного Лонгина, воротаря Печерського, в Дальніх печерах (XIII—XIV). Преподобного Лонгина Яренського (1544—1545).

30 жовтня

Пророка Осії (820 до Різдва Христового). Преподобномученика Андрія Критського (767). Преподобного Антонія Леоновського, Новгородського (1611). Мучеників безсрібників Косми і Даміана Аравійських і братів їхніх мучеників Леонітія, Анфима і Євтропія (287 або 303). Перенесення мощей праведного Лазаря Чотириденного, єпископа Китайського (898). Ікони Божої Матері, іменованих "До Різдва і по Різдву Діва" (1827) та "Визволительська".

Євангеліст Лука

31 жовтня

Апостола і євангеліста Луки (I). Преподобного Йосифа, ігумена Волоцького, чудотворця (1515). День пісний.

1 листопада

Пророка Йоїля (800 до Різдва Христового). Мученика Уара і з ним сімох учителів християнських (близько 307). Перенесення мощей преподобного Іоанна Рильського (1238). Блаженої Клеопатри (327) та сина її Іоанна (320). Священномуученика Садока, єпископа Персидського, і з ним 128 мучеників (303).

2 листопада

Великомученика Артемія (362). Праведного отрока Артемія Веркольського (1545). День пісний.

3 листопада

Димитрівська поминальна субота. Преподобного Іларіона Великого (371—372). Перенесення мощей святителя Іларіона, єпископа Меглинського (1206). Преподобного Іларіона, схимника Печерського, в Дальніх печерах (XI). Преподобного Іларіона Псковоезерського, Гдовського. Преподобних Феофіла та Іакова Омутських (близько 1412). Мучеників Дасія, Гая і Зотика (303). *

Святий апостол і євангеліст Лука народився в Антіохії. Він одержав гарну освіту, про що свідчить, зокрема, й вишукана мова його писань, крім того, він добре знав Мойсеїв закон, вивчив мистецтво живопису, зневажався на медицину. Почувши про чудеса і вчення Ісуса Христа, приїхав на батьківщину Спасителя. Невдовзі Лука став одним із 70-ти апостолів і почав проповідувати.

Гірко плакав святий, бачачи здалеку розп'ятого Христа, та скорбота скоро змінилася радістю. Сумуючи через смерть свого Вчителя, виїхав Лука разом з іншим учнем — Клеопою, з Єрусалима до Еммауса. Йшли вони, розмовляли про дивну чутку про воскресіння Господа, яка дійшла до них від жон-мироносиць, і раптом вони стали супутниками Того, Хто є шлях, істина й життя. Господь з'явився до них не в знайомому для них вигляді, тому вони не могли відізнати Його, крім того й очі їхні, як свідчить Євангеліє, "були стримані", відтак вони подумали, що це один із прочан. А вже тільки за вечерею, коли їх Супутник узяв хліб, благословив його, переломив і подав їм, тоді відкрилися у них очі, та Господь майже відразу став невидимим для них. Щоб возвістити про велику радість, Лука і Клеопа пішли до Єрусалима, де застали одинадцять апостолів і тих, що були з ними, і сповістили їм про все, бачене ними. Апостоли вітали їх, мовивши, що Господь воскрес.

Уже в глибокій старості апостол Лука побував у Єгипті, Лівії і там багатьох навернув до Христа. Повернувшись до Греції, він влаштував там чимало церков, рукополагав священиків та дияконів, зцілив тілесно й душевно недужих.

Помер святий Лука 84-річним в місті Ахайї, де його розіп'яли вороги християнства на олівковому дереві, оскільки не знайшлось хреста. Пройшовши земний шлях, він прийняв мученицьку смерть, віддавши себе в руки Господа. Тіло апостола вірні поховали в Фівах, де його святі мощі, які зцілили багатьох віруючих, перебували до другої половини IV століття, а потім син Константина Великого наказав перенести їх з великими почестями до Константинополя.

Церковні перекази повідомляють, що святий апостол Лука першим написав образ Пресвятої Богородиці з Божественным Немовлям. Потім він написав ще дві ікони Богоматері. Вона, побачивши їх, сказала: "Благодать Того, Хто народився від Мене, і Моя милість з цими іконами хай перевівас".

Святий Лука написав також на дошках зображення святих первоверхових апостолів Петра і Павла, поклавши початок писанню святих ікон у славу Божу, Богоматері і всіх святих на прикрасу святих храмів і на спасіння віруючих.

В тропарі свята йдеться: "Апостоле святий і Євангеліст Луко, молися до милостивого Бога, щоб прощення гріхів подав Він душам нашим" ●

Модна осінь по-чоловічому

Головні must have сезону для сильної статі від творця тенденцій

Ксенія МАРЧЕНКО

стиліст, дизайнер ТМ Х'У
спеціально для "Хрещатика"

Сучасний чоловік "звільнився" за останні роки, що по-значилося на його гардеробі. Нині немає єдиного чоловічого дрес-коду, кожен вільний вибирає свій "код" і свій стиль. Колись чоловік дотримував традиційних правил класичної моди, сьогодні він міксує стилі під настрій. Метросексуалізм як явище починає охоплювати не тільки світові столиці, а й невеликі міста.

"Гарячі" осінні покупки для модних чоловіків

Пончо. Кілька століть випускали винятково як сувеніри, і ось нарешті їх можна придбати і в бутиках модного одягу.

Високі чоботи. Обов'язково носити так, щоб їх було видно, а саме — заправляти у них штанину.

Вузькі ремені. Час великих забрендованіх пряжок та широких про-клепаних ременів минув. Тепер що пасок непомітніший, то ліпше. Але це зовсім не означає, що без нього можна обйтися.

Капелюх. У справжнього денді обов'язково має бути. І не один.

Вузький галстук. Російською його називають "седедка".

Осінній сезон не приготував для чоловіків нічого авангардного та шокуючого в одязі. Навпаки, з цієї осені світу відкривається забутий чоловічий образ — стриманий і водночас іронічний, суворий, але не брутальний, елегантний та чутливий. Здоровий консерватизм і лаконічність гардеробу зумовлена загальною тенденцією — мінімалізмом. Отже, аби мати модний вигляд восени, слід відкинути всі зайві аксесуари та декоративні елементи (вишивку, лелітки, страци) і зосередитися на головному — кольорі, фактурах та силуеті.

Кольорову гаму костюма слід підбирати з натхненою легкістю художника. Наприклад, жовті чевреники під темно-смарагдові брюки та тъмяно-сірий кардиган з бузковою сорочкою будуть дуже доречними. Головна умова осінньої палітри — тъмяність, яка урівнює креативну різnobарвність. Але на цьому тлі мають з'явитися чистий та насичений — білий, червоний або сріблястий.

Іншим кольоровим трендом у чоловічому одязі є абсолютна монотонність. Таке рішення сподобається модникам, котрі не мають часу на підбір ансамблю з різноманітних речей. Одягнувшись повністю в біле пропонує Dolce&Gabbana, або в усе коричневе — Jean Paul Gaultier.

Крій, який запропонували провідні світові будинки моди, може видатися дивним, адже він створює візуальні пастки. А саме: збільшує плечі, вкорочує ноги, змінює пропорції тіла. Так, бельгійка Ann Demeulemeester рекомендує брюки з трохи завищеною талією, а італійська Prada — із занизеною матнею. Comme des Garçons сконструювали піджаки, які видаються замалими — у них короткі рукави та сильно стискають груди, ніби ось-ось розійдуться по швах. У Yves Saint Laurent побавилися у схожу гру, але навпаки. Їхні піджаки начебто звеликі — плечі обвисають, рукави відстовбурчені. Armani цього

Кольори модної осені

1. Сірий
2. Блідо-жовтий
3. Срібний
4. Білий
5. Червоний

Фактури модної осені

1. Клітинка
2. Твід
3. Глянець
4. Замша
5. Широка смужка

сезону схрестив класичні брюки з галіфе, але стримався у об'ємі. А Jean Paul Gaultier знову переосмислив спідницю для чоловіків.

Всі ці експерименти виконані досить майстерно, виважено, аби не кидатися в очі і не кричати про несмак та кітч, від якого втімився навіть скандальний російський модельєр Денис Сімачев.

Герої, які надихнули працівників модної індустрії, — впевнені в собі люди, особистості. Приміром, прототипом до осінньо-зимової лінії Dolce&Gabbana став космічний пілот, а для Dior — мандрівник-бітник. Багато провідних виробників чоловічого одягу відштовхувалися від образу Джеймса Бонда. Отже, впевнено можна заявити, що цієї осені полиці магазинів одягу захопить культ особистості — впевненого, елегантного самітника ●

Вузький, майже непомітний ремінь — вимога модних тенденцій сезону

Модний словник

Метросексуал — чоловік з пристойним доходом, що живе у метрополії чи поруч. Його єдиною сексуальною орієнтацією є любов до себе. Він шукає насолод у спортклубах, вишуканих ресторанах, бутиках модного одягу, салонах краси. За словами історика моди Ольги Вайнштейн, чоловік-метросексуал легко відрізнити від колекцію GUCCI від передостанньої.

Метросексуалізм — культурне явище двадцять першого століття, головними рисами якого є нарцисм, шопінг-манія, розкіш сексуальне життя. Термін з'явився в 1994 році з легкою рукою британського журналіста Марка Сімпсона, який описував досвідчених міських споживачів.

Денді — чоловік з хорошим смаком до одягу, франт, чепурун, якого виділяють холодна харизма, аристократична манера поведінки й індивідуалістична ідеологія.

Матня — місце в брюках, де сходяться штанини.

Пончо — вовняний плащ-накидка з вирізом для шиї, винайдений індіанцями Латинської Америки.

Галіфе — брюки воєнного покрою, що облягають коліна і розширяються додори. Заправляють їх у чоботи.

Бітник — творець, що не сприймає цінностей істеблішменту, намагається своїми арт-роботами розширити кордони сприйняття світу.

"Гарячі" осінні тренди для сучасних чоловіків

1. Джинси виходять із моди

Хоча й дивно, але це так. А втім, це не означає, що вони мають зовсім зникнути з чоловічої шафи. Їхня кількість має помітно зменшитися, адже головний осінній тренд вимагає від самця елегантності, а отже, брюк. Забороніть собі з'являтися на прийомах одягненим у піджак та джинси. Якщо досі така комбінація свідчила про ваш артистичний характер, молодість та амбітність, то цієї осені це ознака відсталості та повної втрати модної орієнтації.

2. Дендизм повертається

Стрази, строкатість, шалені принти, що з жіночої моди впевнено увійшли до чоловічої, цієї осені треба залишити вдома. Модний чоловічий образ — витриманий та строгий, без мішур та цяцьок. Осінь диктує прагнення до вишуканості, яка не кидається у вічі. Модний принцип "помітна непомітність" є основою дендизму, який, нарешті, знаходить цінителів і в Україні.

3. Брюки — друге народження

Вузькі, з манжетами, широкі зі складками, вовняні, у клітинку чи однотонні, з напрасованою стрілкою або м'яті на колінах — але брюки. Не частина від чергового костюма, який є у кожного про всякий випадок, а самостійний елемент. Особливо актуальні — з низькою лінією сидіння, тобто довгою матнею.

4. Прикинутися розумником

У моді так званий інтелектуальний шик — тобто імітація стилю завісідників бібліотек та співробітників НДІ — великі окуляри у роговій оправі, ніби сплетені бабусею светри, кардигани з латочками на ліктях, обвислі брюки зі стрілочками, заплямовані сорочки. Модно здаватися інтелектуалом, а при цьому читати хіба що запрошення на вечірки.

5. Стильне поповнення

Гардероб кожного чоловіка, що поважає себе, повинен поповнитися стильним тренчем. Колись тренч-коти вважалися винятково прерогативою військових і створювалися для них же, але вже багато років тому стали частиною повсякденного гардероба. Цієї осені модельєри знову звернули увагу на цей різновид військової уніформи. Burberry, Alexander McQueen i Versace пропонують носити тренч з об'ємними светрами, вузькими брюками-скінні (skinny). Силует має бути обов'язково строгий, класичний, з чіткою лінією талії та плечей, аби створити ідеальну поставу та ніби військову вправку.

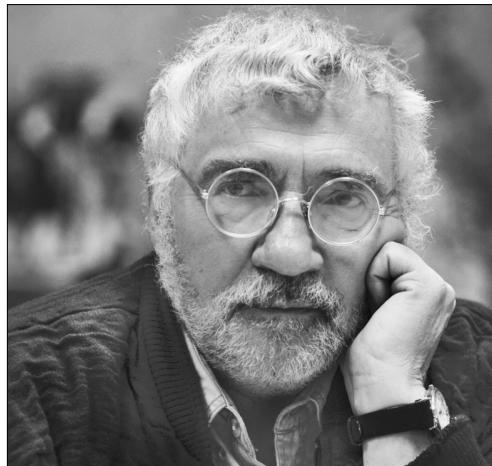

Дизайнерські колекції осінь-зима 2007 диктують кольорову монотонність

ВІД АВТОРА

Коментар з мінного поля

Вадим СКУРАТІВСЬКИЙ
спеціально для "Хрешчатика"

Біля воріт Київського художнього інституту — один з найзворушливіших пам'ятників у цьому місті. Металева плита, що на ній викарбувані імена десятків і десятків художників, які загинули в сталінську епоху. І кількох мистецтвознавців. Отож можна собі лише уявити, як почувалися ті інші колеги, котрі якимось дивом уціліли. "І п'ятий вершник — Страх" ... Острах широ та хоча б об'єктивно прокоментувати художній процес (власне, це і є цеховим обов'язком мистецтвознавця).

Намагаюся уявити, як почувався тоді Дмитро Омелянович Горбачов. Мистецтвознавець ще за часів того варварства ризикнув віднайти наше не таке вже й далеке мистецьке минуле. Ті його зусилля тоді дуже схожі були на ситуацію сапера, який перевищується на поспіль замінованому полі. Іноді вибухало. Звільнюли з роботи, цікували — вистачало всього.

Дмитро Омелянович з тих експертів, що про них колись так добре сказав художник Кончаловський: вміє читати картину, як книгу. Мистецтвознавець Горбачов уміє читати, "як книгу", будь-який мистецький факт. Треба самому почути те читання, щоб зрозуміти його віртуозність. Те, що спочатку для слухача (глядача) тільки "німе" у скульптурі, картинах, раптом починає "говорити" — нам і до нас. Всією бурхливою сумою живого життя, зосередженого в тій скульптурі чи картині.

Я назавжди запам'ятаю розповідь Дмитра Омеляновича про іконостас тієї підполтавської церкви, що у ній колись хрестили Миколу Гоголя. Той уже сам собою бароковий шедевр у тій розповіді перетворився на картину дитинства майбутнього надписеменника. Постала ніби колосальна "травма народження" гоголівської геніальності — з тіні незрівнянного іконостасу.

Й нарешті так званий український авангард. Так званий, бо порівняно недавно названий українським. І то саме Дмитром Горбачовим. Річ тут не в тім, що мистецтвознавець якось штучно його відгороджує від російського. Як, зрозуміло, не лише в українських листах Казимира Малевича чи в любові Володимира Татліна грата на бандурі.

Йдеться про інше. Про українську територію світового авангарду, яка виростила-виховала десятки й десятки мистецтв щонайвищого класу й рангу. Чимало з них залишилися тільки на тій меморіальній плиті. Але саме Горбачов увів їх у сучасну пам'ять. Прояснив. "Прокоментував". Як живе — живим.

Колись петербурзькі першофутуристи з цікавістю стежили за спробою молодого Віктора Шкловського "академічно" пояснити їхню творчість. Шкода, дуже шкода, що ціла фаланга наших загиблих співітчизників не може почути-прочитати те, що, за пекельних умов, у часи лютого застою спромігся сказати, а то й надрукувати Дмитро Горбачов.

Колись великий романіст і мистецтвознавець Андре Мальро говорив, що мистецтво — це боротьба людини з долею, з фатумом. Мистецтвознавство — то теж боротьба, як засвідчує доля видатного нашого мистецтвознавця. Йому — вже сімдесят.

З роси Вам і з води, шановний Дмитре Омелянович!

Латинська Америка пішла на солодке

Джазові зірки перетнули Атлантику заради дня народження з "Радіобендом"

Аля ФІЛІППОВА
спеціально для "Хрешчатика"

У середу в Міжнародному центрі культури та мистецтв відбувся черговий концерт у рамках проекту "Зірки світової музики в гостях у "Радіобенді" Олександра Фокіна". Цього разу киян частували музикантами з Латинської Америки, а самих музикантів просто на сцені — київським тортом.

У слухачів, що зібралися в середу в Міжнародному центрі культури та мистецтв, були всі підстави очікувати справжнього свята. Адже таким "тризірковим коктейлем" поласувати щастить не кожного дня! На одній сцені мали зустрітися чудова співачка Кімберлі Сендерс, шалений ударник, "перкусійне шоу однієї людини" Вальфредо Рейес та суперпульярний у світі латинського джазу піаніст, співак та композитор Фредді Равель. Плюс київський "Радіобенд", для якого цей концерт став черговим етапом у створенні "Золотої серії" (детально про проект засновник оркестру Олександр Фокін розповів у інтерв'ю "Хрешчатику", опублікованому 23 жовтня).

Утім, розпочалося все з не дуже приємної несподіванки: концерт затримали майже на годину. Шанувальникам джазу, серед котрих, як з'ясувалося, є й Юрій Ехануров, Олександр Мороз та Юрій Луценко, довелося знічев'я марнувати час у буфетах та коридорах. Ще одна несподіванка чекала вже в залі. Запрошеними зірками чомусь вирішили пригощати публіку тільки після добрякої порції самого "Радіобенді". Ідея, зрештою, не така вже й безглузд, ось тільки розтяглося дійство через цю підтримку національного виробника найякіснішого джазу неймовірно. Та й до чого тут було це демонстрування патріотизму, слухачі так і не второпали: київський "Радіобенд", на щастя, з будь-якими колистами звучить доволі пристойно. До того ж латинська музика у виконанні оркестру відрізнялася від того, що утнули музиканти в другому відділенні, приблизно як добопристойне домашнє свято від шаленого вуличного карнавалу. Все солідно, міцно, якісно, щоправда, надто гучно й доволі одноманітно.

А ось гості таки справді вразили. Насамперед невимушенностю й легкістю у спілкуванні. Потім блискучою легкістю музики. Кім зачарувала спочатку витонченою зовнішністю, біля мікрофона — гнучким "шоколадним" вокалом і на додаток під час розмови із залом — своєю абсолютною ширістю. Равель з Рейесом натомість виявилися справжніми бомбами, що вміть підняли температуру залу до критичної й тримали її протягом двогодинного концерту. А коли Фредді перейшов до ліричного соло, в якому з подивом і захватом кияни відзначали рідного "Шедрика", й далі почав

Під час розмови із залом Кімберлі Сендерс зачарувала глядачів своєю ширістю

розвідати про елегантну, мов грузинський тост, наступну п'есу, очей вже було не відвести від цього стрункого жвавого красеня. В якого, до слова, з Україною чимало спільногого — дідусь Равеля народився в Києві, в чому музикант зізнався зі сцени.

То майже містичка, але і Фредді Равель, і чарівна Кім Сендерс саме цього дня святкували дні народження. Усе, як належить: з квітами, подарунками й величезним тортом просто на сцені. І свято таки відбулося — запальні латиноамериканські ритми, карколомні пасажі та романтичні мелодії родом із Бразилії, Іспанії та Каліфорнії нікому не дали втіматися на місці. Насамкінець зал уже нагадував шалений яскравий карнавал. Тож потреба повторити чотири композиції з технічних причин — вечір у повному обсязі записували для майбутнього DVD — зустріла більш ніж гарячу згоду, попри те, що закінчувався концерт майже опівночі ●

Із Паганіні витрусили музику

"Київські солісти" взялися за ювілей італійця

Олеся НАЙДЮК
спеціально для "Хрешчатика"

У Національній філармонії України струнний ансамбль "Київські солісти" разом із диригентом Богодаром Которовичем відсвяткували 225-річчя від дня народження Ніколо Паганіні. Як великому італійцю вдавалося поєднувати талант композитора з генієм виконавця, намагалися зрозуміти солісти ансамблю — скрипалі Ігор Завгородній, Кирило Шарапов і Тарас Яропуд.

Богодар Которович відверто зізнається, що в нього до музики Паганіні давня любов. Коли маestro вперше побував в Італії й побачив на власні очі скрипку видатного генуезця, то й гадки не мав, що коли-небудь йому, звичайному скрипалеві, випаде честь на ній зіграти. Та ще й не він до неї, а вона до нього прибуде: 1999 року в супроводі мера Генуї та чотирьох карабінерів найзnamенітіший у світі музичний інструмент, скрипку Гварнері, привезли до Києва. На екскурсію, звичайно. Которович добре усвідомлює, що таке чудо, як гра на скрипці самого Паганіні, навряд чи колись повториться в його житті. Та й мерія Генуї кілька років потому заборонила вивозити унікальну скрипку за межі міста. Щоправда, та са-

ма мерія дозволила-таки якимось "ентузіастам" знести з лиця землі будинок, де народився й мешкав їхній геніальний земляк. Утім, це так, до слова.

Нічого дивного, що вішановувати ім'я Ніколо Паганіні "Київські солісти" взялися не одним концертом, а цілим концертним циклом під назвою "Золоті сторінки італійської музики". Цього разу зосередилися на найвидоміших творах Паганіні: Другому та Четвертому концертах для скрипки з оркестром, 17-му каприсі, діpticu "Кантабілє та вальс" і варіаціях "Венеціанський карнавал".

Виконувалося усе, як і повинно бути, з вогнем та блиском — композиції ж, певна річ, надзвичайно віртуозні та ефектні, показні й демонстративно концертні. Та й

солісти Ігор Завгородній, Кирило Шарапов і Тарас Яропуд взялися відтворити всю цю паганінівську кухню з неприхованою моладечою енергією та віданістю. Вони почергово ошелешували публіку своїми скрипковими "бельканто", вражаючи біглими пальчиками на шалених швидкостях та неоднозначними емоціями: один налягав на пристраст, другий брав експресію, а третій додавав масла у вогонь власною молодецькою сміливістю зухвалістю. Шкодить лише, що найменше музиканти подбали власне про якість виконання. Зовнішній блик — нікуди від цього не дінешся — аж ніяк не приховав від чутливого вуха ані змазаних пасажів, ані фальшивих ноток.

Сам Богодар Которович тим часом не обмежувався самими лише, сказати б, платонічними емоціями щодо музики Паганіні. Складалося враження, ніби диригент прагнув відчути ту музику на дотик, помагати, яка вона, скажімо, в моменти crescendo. І тоді в диригента виходив у повітря та кий жест, наче він трусив ту багатостражданну музику, мов грушу. Вона ж, бідолашина, піддавалась. Щоправда, реагувала по-своєму — "кричала". Любов, одне слово. Але якась дивна ●

Візит Мінотавра

*Закінчення.
Початок на 1-й стор.*

На ознаку остаточного примирення з Волларом Пікассо навіть дав слово щоразу, коли люб'язний мсьє маршан завітає до його майстерні, полишати гравірування й братися за новий портрет старшого друга. Таких портретів він написав лише три — на 97 гравюрах. Більше не встиг — Воллар помер, і Пікассо вирішив на його пам'ять не закінчувати серію. Та й зрештою він вже мав інші задуми: щойно закінчивши «Сюїту Воллара», художник зайнявся великою «Гернікою».

Більшість іспанців сприймає цю роботу як хрестоматійну — вона давно, зі шкільних років, стала для нас символом опору, вільності духу й розуму за умов будь-якої диктатури. Щодо моїх особистих смаків — я більше полюбляю камерного Пікассо, насамперед «Хлопчика з люлькою».

Чого іспанці не можуть собі дозволити — це вміщувати портрети художника чи репродукції його робіт на коробках з цукерками або парфумами. Щоправда, чула нещодавно, що з'явилася якася машина з його автографом, яку назвали чи-то «Рено-Пікассо», чи «Пежо-Пікассо». Новий час, нові потреби, нова естетика. Волларові, напевно б, сподобалося, а ось самому Пікассо?

У кожного з нас — у нас, іспанців, що працюють у Києві, так само, як і у вас, українців, — буде тепер достоту часу, аби спробувати зрозуміти справжнього Пікассо. Через його Мінотавра та Пігмаліона, через Марію-Терезу та слов'янку Ольгу Хохлову. Приходьте — не пошкодуєте. ●

Ольга КАБЕСУЕЛО-МАРТНЕС,
спеціально для «Хрещатика»

З Мінотавром Пабло Пікассо кияни шукатимуть свою сюїту

Ну, постріляй

Усі штампи бойовика в «Пристрели їх» Майкла Девіса

Павло КОРНІЄНКО
спеціально для «Хрещатика»

В український прокат виходить фільм Майкла Девіса «Пристрели їх». Головний герой містер Сміт (Клайв Оуен) зрозумів за кладену в назві режисерську вказівку надто буквально, не залишивши в живих нікого, хто міг би пояснити, що, врешті-решт, відбувається на екрані.

Коли дивишся «Пристрели їх», розуміш, наскільки старомодним є все кіно в жанрі екшн. У порівнянні з цим фільмом екранизації комп'ютерних ігор — зразок психологічної драматургії. Навіть у «Обителях зла» герой іноді гальмує, щоб перевести подих і дати передихнути глядачам. Режисери щось таке пам'ятують з підручників, де мовилося про паузи, ритм, саспенси та інші архітектурні надмірності. Девісу таке лицемірство чуже.

За півтори години екранного часу камера гальмує лише двічі. Щоб у середині фільму прогулятися по голому тілу Моніки Беллуччі, котра в черговий раз зіграла благодородну повію. І на початку — вдивитися в обличчя Клайва Оуена, котрий з хрускотом розгризає морквину. Але задуматися, чи це тонкий натяк на Кролика з «Аліси в Країні чудес», метафора орального сексу або пародія на фірмову незворушність кіношних ковбоїв, що коротають час в очікуванні перестрілки, часу не залишається. Повз містера

Сміта пробігає ридаюча вагітна жінка, за нею покидько з пістолетом, за ним ще дюжина головорізів, а потім рахувати їх уже перестаєш. Тому що містер Сміт, немов натиснули на якусь хитру кнопку у нього на животі, чортінувшись, скроплюється з лавки і починає «мочити» поганих людей.

Він мочить їх спочатку морквиною. Потім трофеїною зброею. Потім знову морквиною, тому що йому зламали пальці й він може натискати на курок тільки улюбленим коренеплодом. Він мочить їх у сортирах і борделях. На борту урядового літака і в затяжному стрибку з парашутом. Приймаючи пологи (щоб не відволіктається, він і пуповину не перерізує, а перестрілює) і трахаючись з герінею Беллуччі (потреба відстрілюватися, не перериваючи акту, збагатити «Камасутру» раніше невідомими людством позами). При цьому він ще повинен то заколисувати, то прикривати від куль, то запихати куди-небудь під ліжко немовля, успадковане від жінки, яку намагався врятувати на початку.

Час від часу повія намагається з'ясувати у нього, хто він, дідко його бери, такий. У відповідь вона отримує купу корисної інформації: що він «дуже небезпечний» (неначе це не видно і так), любить «Олівера Твіста», зневажає важку долю і досвідчений у трансплантації органів. Час від часу переслідувачі намагаються розповісти йому, хто він такий. Схоже на сеанс терапії: заспокойся, хлопче, ти ж ненавидиш вогнепальну зброю, тому що твою дружину і дитину вбив якийсь

Герой Клайва Оуена кохається з герінею Моніка Беллуччі, не полишаючи зброя

схильбений нальотчик, давай говоримо по душах. Але йому ніколи розпускати соплі, наш пакіст ще не всіх убив.

Про головного психопата (Пол Джаматті), крім того, що він психопат, глядачі дізнаються трохи більше, але це знання теж цілком безкорисне. Його ріднити із Смітом любов до ідіотських загадок на кшталт «Чим жінка відрізняється від пістолета?». У нього є син і дружина, якій він дзвонить в рідкісні хвилини відпочинку, валиючись у калюжі крові після чергового вогняного контакту зі Смітом. І сконає він не тому, що кількість свинцю в організмі пе-

ревищить критичну масу, а тому, що дружина, розчарована його вічними відрядженнями, зважиться на розлучення. Зате у Сміта сімейна іділія утворюється якось сама собою: дружину в борделі знайшов, дитину на смітниці підібрав, ось і добре.

Зате Девіс пояснює, на чого психопат працює. На кандидата в президенти. Чому кандидат вирощує немовлят-донорів кісткового мозку? Чому це пов'язано з проектом закону про обмеження доступу до зброї? По качану. Точніше, по морквині. В американській міфології кандидат хоче сенатори, хоч у президента час-

то є демонічною фігурою, яку тільки кулею і зупиниш. Досить пригадати «Всю королівську рать» Роберта Пенна Воррена і Роберта Россена або «Мертву зону» Стівена Кінга і Девіда Кроненберга. Хороша ж людина в президента не піде.

Звичайно, фільм ще далекий від ідеалу, але Девіс старається. Сподіваємося, в його наступному фільмі вже ніхто не з'ясуватиме, в кого і чому стріляє. Адже набагато чесніше просто стріляти, ніж розповідати глядачам абсолютно непотрібній байки про важке дитинство і тернисте життя геройів. ●

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що 22 листопада 2007 року об 11.00 буде розглядання цивільна справа за позовом Петрова Олега Володимировича до Древицького Олексія Вікторовича про стягнення боргу. Древицький О.В., який проживає за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 28, кв. 49 викликається в судове засідання як відповідач. В разі його неявки справу буде розглянуто за його відсутності на підставі наявних матеріалів справи. Адреса суду: м. Київ, вул. Смирнова-Ласточкина, 10-б, каб. 60. Суддя Шевченківського районного суду м. Києва Саприкіна І.В.

Святошинський районний суд м. Києва в складі головного-судді Кирилка Г.М. повідомляє: Батюк Віктор Петрович, 04.11.1955 року народження, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Симиренка, 22б, кв. 92, викликається до Святошинського районного суду м. Києва як відповідач в цивільній справі за позовом Батюк Софії Олексіївни про розрівання шлюбу. Судове засідання відбудеться 12.11.2007р. о 12.00 в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, каб. 24. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів.

Безсмертний Анатолій Петрович та Дяченко Михайло Андрійович викликаються в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом Євтушенко Галини Володимирівни, Євтушенко Володимира Івановича, Гуляєвої Лариси Володимирівни, Гуляєва Ігоря Миколайовича до Безсмертного Анатолія Петровича, Дяченка Михайла Андрійовича про відшкодування матеріальної та моральної шкоди в якості відповідачів на 10.00 7 листопада 2007 року в **Святошинському районному суді м. Києва** (м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-а, зал судових засідань №2, кабінет №3).

Оболонський районний суд м. Києва викликає як відповідача Хоцер Олександра Володимировича по цивільній справі № 2-5186/07 за позовом ТОВ "ПростоФінанс" до Хоцер Олександра Володимировича про стягнення суми в судове засідання на 9 листопада 2007 року на 9.15. Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-е, каб. 19, суддя Поліщук Н.В. В разі неявки справу буде розглянуто у відсутності нез'явившихся осіб.

Мамай Лариса Ростиславівна викликається в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом мамай Івана Миколайовича до мамай Лариси Ростиславівни про розрівання шлюбу на 10.00 6 листопада 2007 року в **Святошинському районному суді м. Києва** (м. Київ, вул. Якуба Коласа, 27-А, кабінет №3, зал судових засідань №2).

Святошинський районний суд м. Києва повідомляє гр. Ржепецького Сергія Васильовича, що 15.11.2007 року о 10.00 буде слухатись цивільна справа за позовом Ржепецької Ірини Миколаївни до Ржепецького Сергія Васильовича про розрівання шлюбу, в приміщенні суду, що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-А, зал №1. В разі Вашої неявки справу буде розглянута у Вашу відсутність на підставі матеріалів, що знаходяться у справі.

Головне управління культури і мистецтв Київської міської державної адміністрації

оголошує конкурс на заміщення вакантної посади заступника начальника управління економіки та фінансів - начальника планово-економічного відділу

Вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліст, магістр, стаж роботи на державній службі на посаді головного спеціаліста не менше 3 років, або стаж роботи на керівних посадах не менше 5 років.

Документи приймаються протягом місяця за адресою: м. Київ-04, бульвар Т. Шевченка, 3.

Довідки за тел.: 279-52-82; 279-72-51

Виробнича дільниця № 1 ВАТ "Трест "Київпідземшляхбуд-2", що знаходиться в Дніпровському районі м. Києва по вул. Березнева, 12-а, повинно отримати Дозвіл на викиди в атмосферу

Підприємство спеціалізується на виготовленні будівельних елементів, зализобетонних кілець, поребриків.

Згідно із звітом по інвентаризації викидів забруднюючих речовин в атмосферу, виконаним в 2007р. на підприємстві 15 стаціонарних джерел викидів в атмосферу та 1 пересувне джерело - автотранспорт. Загальні викиди по підприємству: 0,283913 г/сек, 2,337642 т/рік.

Підприємство належить до 3 групи об'єктів.

За результатами розрахунків розсіювання концентрації на межі санітарно-захисної зони менші граничнодопустимих.

Зауваження та пропозиції щодо видачі Дозволу просимо надсилати в Дніпровському районному державній адміністрації.

Оболонський районний суд м. Києва викликає як відповідача Хоцер Олександра Володимировича по цивільній справі № 2-5186/07 за позовом ТОВ "ПростоФінанс" до Хоцер Олександра Володимировича про стягнення суми в судове засідання на 9 листопада 2007 року на 9.15. Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-е, каб. 19, суддя Поліщук Н.В. В разі неявки справу буде розглянуто у відсутності нез'явившихся осіб.

Оболонський районний суд м. Києва викликає як відповідача Федорова Максима Олександровича по цивільній справі № 2-5201/07 за позовом ТОВ "ПростоФінанс" до Федорова Максима Олександровича про стягнення суми в судове засідання на 9 листопада 2007 року на 8.30. Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-е, каб. 19, суддя Поліщук Н.В. В разі неявки справу буде розглянуто у відсутності нез'явившихся осіб.

Оболонський районний суд м. Києва викликає як відповідача Дубовика Михаїла Володимировича по цивільній справі № 2-3936/07 за позовом Лінівіо Валентини Михайлівни до Територіальної громади Оболонського р-ну м. Києва, Оболонської РДА в м. Києві, Оболонського РУ ГУ МВС України в м. Києві Дубовика Михаїла Володимировича про визнання права користування жилим приміщенням в судове засідання на 8 листопада 2007 року на 14.30. Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-е, каб. 19, суддя Поліщук Н.В. В разі неявки справу буде розглянуто у відсутності нез'явившихся осіб.

Святошинський районний суд м. Києва викликає як відповідача Штокало Ігоря Степановича, останнє місце проживання: м. Київ, вул. Жолудєва, 6 в, кв. 178 для участі в цивільній справі за позовом Зубченко Л.Ф. до Штокало І.С., треті особи: Святошинська РДА у м. Києві, Зубченко В.А. про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням. Судове засідання відбудеться 05.11.2007 року о 9.30 за адресою: м. Київ, вул. Жилянська, 142, каб. 22. Суддя Шум Л.М. У разі неявки Штокало І.С. до суду без поважних причин або у разі неповідомлення про причини неявки справу буде розглянута за їх відсутності.

Оболонський районний суд м. Києва викликає як відповідача Людмирського Едуарда Борисовича по цивільній справі № 2-5289/07 за позовом Людмирської Людмили Іванівни до Людмирського Едуарда Борисовича про розрівання шлюбу в судове засідання на 12 листопада 2007 року на 9.30. Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-е, каб. 19, суддя Поліщук Н.В. В разі неявки справу буде розглянуто у відсутності нез'явившихся осіб.

ВІДОМОСТІ про зміну складу посадових осіб відкритого акціонерного товариства "Науково-дослідний інститут електромеханічних пристрій"

Дата прийняття рішення	Зміни (призначено або звільнено)	Посада	Прізвище, ім'я, по батькові	Паспортні дані фізичної особи (серія, номер, дата видачі, орган, який видав)	Володіє часткою в статутному капіталі емітента (у відсотках)
22.10.2007	Звільнено	Керівник Дирекції - генеральний директор Товариства	Бондаренко Микола Олександрович	СО462859, виданий Шевченківським РУГУ МВС України в м. Києві 03.10.2000 р.	0,0118
22.10.2007	Обрано	Голова правління - генеральний директор Товариства	Бондаренко Микола Олександрович	СО462859, виданий Шевченківським РУГУ МВС України в м. Києві 03.10.2000 р.	0,0118
22.10.2007	Звільнено	Секретар Наглядової ради	Акментіна Ольга Георгіївна	КА194361, виданий Шевченківським РВУ МВС у Львівській обл. 20.06.1996 р.	0
22.10.2007	Звільнено	Член Наглядової ради	Микитенко Тетяна Сергіївна	СН947192, виданий Жовтневим РУГУ МВС в м. Києві 10.1998 р.	0
22.10.2007	Звільнено	Член Наглядової ради	Кравчук Олександр Михайлович	НА131064, виданий Старокостянтинівським РВУ МВС в Хмельницькій обл. 14.06.1996 р.	0
22.10.2007	Звільнено	Голова Ревізійної комісії	Веденеєва Тетяна Миколаївна	СН667940, виданий Ленінградським РУГУ МВС в м. Києві 09.12.1997 р.	0
22.10.2007	Обрано	Голова Ревізійної комісії	Яковлєва Ірина Анатоліївна	СО821693, виданий ТУМ-2 Шевченківським РУГУ МВС України в м. Києві 08.04.2003 р.	0

Правління Відкритого акціонерного товариства "Банк "Фінанси та Кредит"

повідомляє про скликання на 11 грудня 2007 року об 11.00 за адресою: 04050, м. Київ, вул. Артема, 60, позачергових Загальних зборів акціонерів Відкритого акціонерного товариства "Банк "Фінанси та Кредит".

Реєстрація акціонерів відбуватиметься
11 грудня 2007 року з 10.00 до 11.00
за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах представникам акціонерів необхідно мати документи, що підтверджують повноваження представника на право участі у зборах та документ, який посвідчує особу.

Порядок денний позачергових Загальних зборів акціонерів:

- Про збільшення розміру статутного капіталу Банку шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості за рахунок додаткових внесків.
- Про закрите (приватне) розміщення акцій та затвердження протоколу рішення про закрите (приватне) розміщення акцій.
- Про затвердження переліку інвесторів, серед яких передбачено розміщення акцій, відповідно до яких прийнято рішення про розміщення.
- Про визначення уповноваженого органу та уповноважених осіб Банку щодо прийняття рішень та вчинення дій, пов'язаних із закритим (приватним) розміщенням акцій.
- Вирішення інших питань, пов'язаних із закритим (приватним) розміщенням акцій.

Додаткова інформація стосовно збільшення статутного капіталу Банку:

а) Мотиви збільшення статутного капіталу: статутний капітал ВАТ "Банк "Фінанси та Кредит" збільшується з метою підвищення ринкової капіталізації Банку та розширення обсягів банківських послуг.

Способ збільшення статутного капіталу: статутний капітал Банку збільшується шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості за рахунок додаткових внесків.

Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу: мінімальний розмір, на який збільшується статутний капітал Банку, складає 730.999.937,50 грн. (сімсот тридцять мільйонів дев'ятсот дев'яносто тридцять сім гривенъ).

б) Проект змін до статуту Банку, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу:

Пункти 4.1, 4.2 статуту Банку пропонується викласти в наступній редакції:

"4.1. Статутний капітал Банку становить 2.000.000.000,00 грн. (два мільярди гривенъ)."

Статутний капітал Банку поділений на 4.000.000.000 (четири мільярди) простих іменних акцій номінальною вартістю 0,50 гривні (п'ятдесят копійок) кожна.

4.2. Акції Банку випускаються у бездокументарній формі на суму статутного капіталу Банку 2.000.000.000,00 грн. (два мільярди гривенъ), розподіленого на 4

Міністерству палива та енергетики підкинули книжок на розпал

Кияни вийшли захистити "Планету"

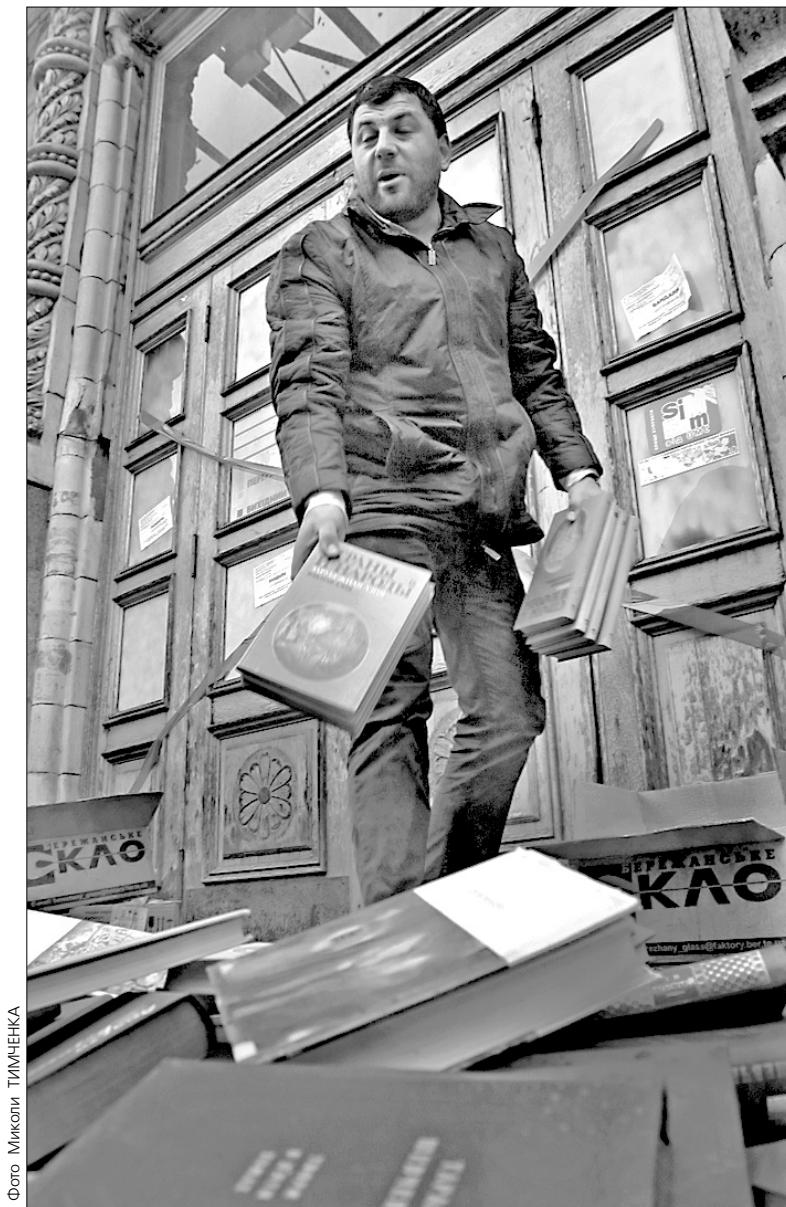
Анна БОГДАНОВА
"Хрещатик"

Учора вранці під зачиненими дверима книгарні "Планета" на Хрещатику відбулася чергова акція комітету "Культура проти вандалізму". Головним об'єктом критики цього разу стало Міністерство палива та енергетики, співробітники якого не по-важають книжок та Верховного суду.

Головна провина міністерства — небажання виконувати рішення Верховного суду, ухвалене 25 вересня. Згідно з цим документом, приміщення в будинку № 30 на Хрещатику є комунальною власністю міста, тож книгарня має його орендувати.

Від багатьох попередніх учорашніх акцій відрізнялася насамперед структурою драматургією. Почалося з того, що на мокрий тротуар зі службових приміщень книгарні витягли кілька десятків старих томів книжок та журналів. Коли палкі промови всіх, хто хотів узяти слово — від організатора акції Євгена Карася до всюдисутої баби Параски — відзвучали, видання нарядні віднесли під двері Міністерства палива та енергетики, мовляв, чиновникам на розпал.

Щоправда, серця співробітників міністерства ні від цього добре зреєсированого перформансу, ні від листівок не розтанули. Підлеглі Юрія Бойка невпевнено відповідали журналістам, що причини такого пожвавлення біля будівлі Мінпаливenergo не розуміють. Утім, охоче зупинялися, аби ближче роздивитися головного редактора "А-ба-ба-га-ла-

Завдяки Міністерству палива та енергетики книгарня "Планета" може опинитися надворі

ма-ги" Івана Малковича чи письменника Андрія Кокотюху. А старенька прибиральниця міністерства навіть взяла на згадку ен-

циклопедію "Страны и народы мира" 1982 року видання, пообіцявши принараді показати її міністрові Юрію Бойку ●

Які книжки додають вам енергії?

Ольга НАВРОЦЬКА,
стиліст:

— Особисто мені дуже подобається читати фентезі. Анжей Сабновський і Сергій Лук'яненко часто дають мені змогу поринути в інший світ разом з ними.

Олена АЛІМОВА,
кліпмейкер:

— Мене надихає мое життя, а відповідно і те, що його наповнює. Часом я знаходжу своє натхнення у міфах, романтических романах — все трапляється миттєво. Нещодавно мене дуже вразив своїм твором італій-

ський психотерапевт Антоніо Монахетті "Жінка: секс, влада, благодать".

Юрій ТОПЧІЙ,
письменник:

— Насамперед мені додають енергії мої власні книжки. Також дуже подобається читати Євангеліє, не лишаючись без уваги і харизматичні автори, а також античні. З переліку харизматичних я надаю перевагу Андрієві Кураєву, Андрієві Ткачову, ну і, безперечно, раннім промовам Гітлера. Античність мені цікава творами Платона.

**Київський медіа холдинг —
генеральний медіа партнер
III Міжнародного "Кіноринку "Молодість"**

Найважливіша подія 2007 року для української кіноіндустрії відбудеться за інформаційної підтримки Київського медіа холдингу. Ми продовжуємо розвивати соціальне меценатство, беручи участь у III Міжнародному "Кіноринку "Молодість".

У цьому році Київський медіа холдинг засновує кілька номінацій за досягнення у сфері кіно-бізнесу. П'ять муніципальних ЗМІ називають п'ять найкращих робіт, що беруть участь у "Кіноринку "Молодість".

**Нагородження відбудеться
27 жовтня о 20.00 у кінотеатрі "Кіїв".**

(Номінації — "краща режисура", "кращий сценарій", "краща чоловіча роль", "краща жіноча роль", "кращий продюсер")

Члени журі —
Володимир ВОЙТЕНКО, кінокритик
Оксана КОНДРАШОВА, директор Cinema Analytics
Елизавета ПЛЕСКОНОС, директор компанії "Люксор Україна"
Дмитро ІВАНОВ, журналіст Kyiv Weekly
Оксана ТРОЩАНОВСЬКА, редактор та завідувача відділом художніх програм телеканалу "Кіїв"

III Украинский Международный
**Кинорынок
Молодость 2007**

Выход на рынок
 правообладателей европейского кино
Обеспечение качественным
 кинопродуктом украинской территории
Продажа нового
украинского кино за рубеж

Генеральный медіа-партнер
**Київський
Медіа Холдинг**
Вечірній Київ
хрещатик
Радіо ОМКІВ
Українська
столиця Київ

Киев
24-27 октября 2007
www.kinoforum.com.ua
e-mail: info@kinoforum.com.ua
тел.: (+38 044) 425-65-81
факс: (+38 044) 454-18-44

Асоціація
спільнот
розвитку
кінофільму
в Україні
Міністерство
культурної
політики
України

ПОГОДА

В Україні мінливі хмарності. У північних областях без істотних опадів, на решті території невеликі дощі. Вітер східний, 7–12 м/с.

Температура вдень +8...+14°C, вночі 0...+6°C; у південній частині вдень +12...+17°C, вночі +4...+10°C; в Карпатах вдень та вночі близько 0°C.

На Київщині мінливі хмарності. Без істотних опадів. Вітер східний, 7–12 м/с. Температура вдень +8...+13°C, вночі 0...+6°C ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ
Зав. відділом «Органи влади та політики» — В'ячеслав Чечило
Зав. відділом «Економіка та інфраструктура» — Альберт Потапов
Зав. відділом «Суспільство» — Наталія Зінченко
Газета заснована 7 вересня 1990 року. Перерегестрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року. Свідоцтво серії КВ №3620

хрещатик

Виходить у понеділок, вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком (P) друкуються на правах реклами.

Набір, верстка та колороподіл: ком'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: ВАТ "Видавництво "Київська правда".

Загальний наклад 131855

Замовлення 3711